

БЮЛЕТЕНЬ

В И Д А Є

Товариство Українських Бібліотекарів Америки

Association of Librarians of Ukrainian Descent
c/o. Ukrainian Museum of Chicago
2453 W. Chicago Ave., Chicago, Ill.

УВАГА!

УВАГА!

УВАГА!

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

САМОПОМІЧ

В ЧІКАГО

ВИПЛАЧУЄ 4¼ ДИВІДЕНДИ 30 ЧЕРВНЯ І 31 ГРУДНЯ

- 1) Приймаємо вклади;
- 2) Даємо позики на купно авт, меблів і домашнього устаткування, на ремонт і направу домів.
- 3) Даємо моргеджі на будову домів (констракшен лон) як теж на купно домів.
- 4) Даємо кредити на купно і розбудову підприємств. Усі позики видаються на найбільш догідних сплатах. Крім того, наші позики мають забезпечення до висоти 10.000.00 доларів, на випадок смерти довжника або його тривалої непрацездібности.

СТАВАЙТЕ ЧЛЕНАМИ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

“САМОПОМІЧ”

що завжди послужить Вам всякою фінансовою допомогою, порадою а теж дає повну гарантію безпеки Ваших ощадностей.

ПИШІТЬ АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ НА АДРЕСУ:

Федеральна Кредитова Кооператива “САМОПОМІЧ”,
2351 В. Чікаго Аве., Чікаго 22, Тел. ГУмболдт 9-0520.

ЧИ ТРЕБА НАМ ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ БІБЛІОТЕКАРІВ АМЕРИКИ ?

Бібліотекарська професія є в основному відмінна від усіх інших професій тим, що коли в інших професіях усі члени професії мають ту саму підготовку і в більшості той самий тип праці, то бібліотекарі мають різного роду підбудову до професійних бібліотекарських студій, а їхня праця є різнородна-залежно від типу бібліотеки в якій хтось працює та від роду праці, яку в даній бібліотеці виконує.

Це відноситься в ще більшій мірі до українських бібліотекарів в Америці, з огляду на те, що теперішні наші бібліотекарі на американському континенті це в переважачій більшості люде, які мали вже якусь професію в Рідному Краю і перекваліфікувалися після приїзду на американський континент. З огляду на своє минуле, на попередню професійну працю та свою попередню громадську працю ті люде часто чуються ще доси звязаними зі своїми попередніми професійними групами радше як з новою бібліотекарською професією.

Та всетаки є щось, що лучить нас українських бібліотекарів. Крім спільної бібліотекарської освіти та подібної праці нас лучить свідомість, що швш до нас належить:

Дбати про збереження плодів українського духа- в даному випадку української книжки та українського періодика. Цей обовязок лежить на нас тимбільше, що на Рідних Землях ворог публікацію української книжки та періодика обмежує до мінімум, а нагромаджені бібліотеки нищить і що те саме роблять у вільному агенті того ворога та їх попіхачі, недопускаючи українську книжку до бібліотек та усуваючи її де тільки можливо.

Дбати про поширення української книжки та книжки про Україну серед Американців.

Робити нашу книжку та наш періодик доступними для українського і неукраїнського наукового світу через бібліографії та індекси.

Спростовувати мильні інформації про Україну та Українців в американських книжках та часописах.

Ті всі наші завдання цементують нас у професійну групу в рамках нашої американсько-української спільноти. Це знову накладає на нас вимоги, які ставиться до всякої професійної групи, а саме плекання групової ідеології, плекання соціальних звязків в рамках групи, це вкінці відповідає на питання, дискутоване роками в наших кругах, чи потрібно нам професійної організації. -Українського Бібліотекарського Товариства. Відповідь може бути тільки: Так.

Ми потребуємо нашого професійного Товариства принайменше в такій мірі, як інші наші професійні групи, наші лікарі, ветеринарі, інженери, професори університету, а то в ще більшій з огляду на наші обовязки як групи супроти нашої української спільноти в Америці.

Який має бути характер нашої бібліотекарського товариства і які завдання воно повинно мати?

Не має воно завдання конкурувати з американськими бібліотекарськими товариствами. Нас є на те за мало і ми не можемо дати нашим членам того, що дають чи можуть дати американські бібліотекарські товариства. Членство в Товаристві Українських

Бібліотекарів Америки ніяк не звільняє Українців бібліотекарів від потреби бути членами американських бібліотекарських Товариств.

Не є Т.У.Б.А. також научним товариством, яке конкурувало б з нашими науковими Товариствами. Включення як секція до котрого з тих наукових товариств покривало б тільки частину засягу діяльності нашого Товариства.

Завдання нашого товариства є подібно як шкіль українознавства в відношенню до системи американського шкільництва - доповнювати американські бібліотекарські товариства в українському секторі, дати те, чого не дають нам як Українцям, членам української спільноти в Америці, ті-ж американські товариства.

Які є завдання Товариства Українських Бібліотекарів Америки:

а. Плекання станової ідеології українських бібліотекарів в Америці.

б. Координувати працю Товариства та поодиноких членів з Товариством Українських Бібліотекарів Канади, нашими науковими та професійними товариствами.

в. Координувати та плянувати громадську працю українських бібліотекарів.

г. Дбати про піднесення професійного рівня українських бібліотекарів шляхом дискусій в осередках праці та публікації статей,

г. Тим самим шляхом вивчати та уніфікувати проблематику каталогування та класифікації українських матеріалів та проблеми їх бібліографічного опису.

д. Дбати про притягання нових українських кандидатів до бібліотекарського звання та задержання молодого нарізку при українській спільноті.

е. Посередництво праці для наших бібліотекарів.

є. Документація українського бібліотекарського стану шляхом збирання матеріалів про діяльність, громадські, наукові та професійні успіхи наших бібліотекарів, збирання їхніх публікацій, світлин з життя і праці наших бібліотекарів і взагалі всяких матеріалів, які характеризували б нас як професійну групу і її вклад в нашу американсько-українську спільноту.

Вже цей короткий перелік завдань нашого Товариства вистарчає, щоби погодитися з тим, що ми потребуємо нашого професійного товариства і повинні активно його попірати.

Др. Роман Верес
Голова Товариства Українських Бібліотекарів
Америци

УЧАСТЬ УКРАЇНСЬКИХ БІБЛІОТЕКАРІВ АМЕРИКИ В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ ТА ПРОПАГАНДІ УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ В АНГЛОМОВНОМУ СВІТІ.

Бібліотекарство в сучасному розумінні це в українців нова професія. Щоправда мали ми і передше замітних бібліотекарів, як проф. Володимир Дорошенко, проф. Гайманівський, інж. Биковський, та деякі інші, мали ми також замітних бібліографів, але це були в

більшості предметні спеціалісти, які опанували також бібліотечну справу. Бібліотекарство в новочасному розумінню появилoся у нас і на Рідних Землях і у Вільному Світі щойно в останніх десятиліттях. Важко сказати щось певного про склад і структуру нашої бібліотекарської професії у Рідному Краю. Мусимо обмежитись тільки заввагами про наших adeptів цієї професії у Вільному Світі, зокрема в Америці. Більшість наших бібліотекарів у Новому Світі це люди старші, що стали бібліотекарями після перекваліфікації. Між ними є більшість правників, деяка скількість педагогів та укінчених богословів, отже ж в основному членів професій, з яких трудно перекваліфіковуватися. Якщо йде про молодий нарібок, людей для яких бібліотекарство є першою професією, це, подібно як взагалі в Америці, переважно жінки.

Основна група наших бібліотекарів це люди зі знанням чужих мов, багатим життєвим досвідом та великим стажем професійної, наукової та громадської праці. Завдяки тому наші бібліотекарі є в основному активні науково та в громадській праці.

Між нашими бібліотекарями стрічаємо поетів, письменників, авторів наукових праць з різних ділянок знання / історія, література, політичні науки, економія / стрічаємо журналістів.

Чимало наших бібліотекарів є активних в наших організаціях: культурно-освітніх, політичних, школах українознавства, молодечих організаціях то-що.

Цей факт свідчить про високу громадську свідомість наших бібліотекарів. Однак оже у тій справі є одна темна сторінка. Наші бібліотекарі працюють науково та в громадських організаціях, однак оже з того дуже малий відсоток часу вони посвячують на працю у ділянці, де вони могли би використати для громадської справи свою професійну освіту та досвід. Ми могли би мабуть на пальцях почислити тих наших товаришів, які працюють чи то в українських бібліотеках, чи науково в професійній ділянці, наприклад в ділянці української бібліографії, то-що.

Зрозуміло, що не можна цілковито обмежувати свободи наших бібліотекарів. Не можна бібліотекаря, який є істориком, літературознавцем чи економістом, заставляти, щоби він покинув свою ділянку наукової праці та переключився виключно на бібліографічну працю. Треба зрозуміти, що часом людина, яка працює професійно в бібліотекарстві, бажас у вільних від праці для хліба хвилинах займатися чим іншим. Однак оже-ж не зважаючи на те, кождий з нас може посвятити хочби незначну частину свого часу на громадську працю в в професійній ділянці. Беручи під увагу число наших бібліотекарів в ЗДА / на жаль ми не є в стані почислити себе / ми могли б зробити дуже багато. Те саме можемо сказати про час, який наші бібліотекарі посвячують на громадську працю, виконуючи нераз функції, які зовсім добре може зробити людина без бібліотекарської освіти.

Отже- де є поле праці наших бібліотекарів? Поле праці є дуже широке, а вся праця того роду, що її може виконати тільки професійний бібліотекар, або інші люди під проводом і за вказівками бібліотекарів. Беручи під увагу обмежене число наших бібліотекарів і розлоге поле тої праці, треба в ім'я економії людських сил, використати всю працю, яку наші бібліотекарі можуть дати в

ділянках, де ніхто їх не може заступити.

В першу чергу це буде фахова обслуга українських бібліотек при наших наукових установах, громадських організаціях, школах, церквах то-що. Сюди буде належати улаштування курсів для працівників таких бібліотек, організація централізованого каталогування для українських бібліотек та опрацювання класифікаційної схеми і кириличних таблиць Каттера для тихже бібліотек.

Дальше це буде фахова порада нашим видавництвам, пресовим органам та книгарням, про що читачі матимуть змогу прочитати в іншому місці.

Вкінці є ділянка, де бібліотекар є незаступимий як працівник, а принайменше як керівник та організатор праці. Це обширна, а в нас майже незаторкнена ділянка бібліографічної праці.

Після монументальних бібліографій, які появилися в Галичині перед першою світовою війною та між двома війнами, а на Східній Україні в добу українізації, не робиться майже нічого, зокрема коли йде про вільний світ, коли ж йде про Рідні Землі то хоча робиться то в більшості воно так викривлене, що не має ж поважної бібліографічної вартости.

Зокрема це можемо говорити про нашу спільноту в ЗДА, бо в Канаді маємо вже роками систематичні бібліографічні праці Проф. Дра Рудницького. Те що робиться в ЗДПА це тільки щось доривочного і несистематичного без жадної тяглости.

В першу чергу нам потрібно періодичної бібліографії українських публікацій у вільному світі, а зокрема в ЗДПА. Попри те є кінечним також періодичний індекс статей у наших періодиках та збірниках. Попри ті дві загальні публікації нам потрібно спеціальних бібліографій та індексів, як бібліографія дитячої літератури, бібліографія історична, літературна, мовознавча, бібліографія україніки в чужих мовах, бібліографія наших Церков Католицької, Православної та Протестантської, зокрема бібліографію так актуальної тепер проблеми поєднання Церков та не менше цікавої історії українського протестантизму.

Дальше треба згадати бібліографію наших військових організацій /УСС, Перша Дивізія УНА, УПА, Карпатська Січ і т.д./

Потрібні нам індекси наших новель /шорт сторієс/ п'єсе в збірках, поезії, біографії то-що. Коли ми є при індексі чи бібліографії біографії треба згадати про потребу нашого біографічного словаря. Над тим проєктом почала працювати останньо одна група наших товаришів. Однаково-ж такий біографічний словар повинен обіймати не тільки людей, які працюють для української науки, літератури та мистецтва, але також тих, що працюють в чужій науці, літературі чи мистецтві, бо ті всі люде, зокрема тоді коли вони призначаються до українського походження є доказом нашого вкладу в світову культуру поодиноких країн, це причиняється до піднесення вартости нашого народу між чужинцями і збуджує самопошану у нашого молодого покоління уродженого і вихованого поза Рідним Краєм.

Того рода біографічні довідники мають всі інші етнічні групи в ЗДПА, зокрема Жиди.

Дуже важним було би мати ретроспективну бібліографію української преси у Вільному Світі та свого рода Український Ульріх.

Йде ту зокрема про публікації українських установ, які попадають на сторінки тих публікацій з великим опізненням або зовсім ні. Завданням наших бібліотекарів є повести відповідну інформаційну працю між нашими видавцями тому, що ці публікації є звичайно джерелом з якого американські бібліотекарі вибирають книжки.

Не менше важним для поширення книжки, є щоби книжка дістала добрі рецензії в американських фахових чи бібліографічних публікаціях. Коли не має не-українців, які могли би написати на такі книжки прихильні рецензії то всетаки є деякі наші товариші, які з огляду на своє становище чи научний ступінь мають доступ на сторінки американських періодиків, коли-ж про те трудно то треба принаймні подбати про рецензії на сторінках українських англomовних публікацій, як Український Квартальник чи подібні, чи в англomовних публікаціях наших наукових установ.

Не менше важним як рецензування книжок є опрокидання кривдятих рецензій чи відповідні рецензії на публікації нам ворожі.

Є ще одна ділянка, де наш бібліотекар може багато зробити. Це слідкування за українськими гаслами в англomовних енциклопедіях, біографічних словарях та інших довідниках, інформаціями про Україну та Українців в англomовних шкільних підручниках та їх спростовування.

Дуже важним мати наших бібліотекарів у словянських відділах великих університетських бібліотек, у бібліотеках енциклопедій, біографічних довідників та спеціальних проєктів, як нп, архів свідчань при Університеті Мінесоти. Завданням нашої організації та поодиноких товаришів є слідкувати за вільними місцями на таких ключових позиціях і подбати про стягнення відповідних кандидатів.

Я вже стрічався з закидами зі сторони деяких наших товаришів, що ці всі проєкти є для нас не під силу, що вони вимагають установи, яка може диспонувати на ту ціль мідіоновими фондами, або держави. Певно, що це є плани максимальні, але при співпраці всіх наших товаришів, хочби в мінімальних дозах багато з того можна досягнути.

Оскільки йде про фонди на видання то слово повинно бути за нашим громадянством, чи нашими громадськими установами тому, що це є справи, які обходять не тільки наших бібліотекарів, але нашу спільноту в Новому Світі. Громадські установи повинні в деяких випадках, коли треба знайти нашого кандидата на якусь ключову позицію, яка є так слабо платна, що трудно на неї знайти відповідного кандидата, навіть доплачувати до платні так як то робив колись за часів Генеральної Губернії Український Центральний Комітет, коли треба було знайти кандидата-українця на слабо платну, але важну посаду в німецькій адміністрації. Коли йде про видавання деяких спеціальних бібліографій то кошти видання часто можуть покрити зацікавлені організації, нп, Церкви, Ветеранські організації то-що. Приклад Канадської УВАН вказує, що майже завжди можна знайти спонсора на поодинокі видання, треба тільки його пошукати.

Якщо йде про людські ресурси то бібліотекарі повинні притягнути до праці над тими проєктами також не-бібліотекарів. Багато підготовчої праці можуть робити не-бібліотекарі під керівництвом чи за вказівками бібліотекарів. До таких робіт належить

писання бібліографічних карток, збирання матеріалів до зведеного каталогу і багато інших подібних робіт. В такому випадку до професійного бібліотекаря належало би тільки остаточне викінчення даного проєкту.

Часом могли би бути помічні спеціальні курси для бібліографічних помічників.

Треба при тому пам'ятати про одну річ. Не кожда праця бібліотекаря мусить бути безплатною громадською навантажкою. Дещо може бути платне, як напр. стала фахова допомога книгарям чи видавцям. Того рода услуги можуть і повинні бути платні.

Те ж саме відноситься до посередництва в обміні українською, а тим більше торгівлі українською.

Ті мої завваги не вичерпують того всього, що наші бібліотекарі можуть зробити в нашому громадському житті. Коли кождий з них посвятить хочби невелику частину свого вільного часу для професійного вкладу в нашу громадську чи пропагандивну працю, то можемо досягнути більше як нам здається. Тоді і інші інші будуть нас цінити і в нас самих зродиться самоповага і ми дамо для нашої справи більше чим дамо зараз, коли розмінюємося на дрібняки на усіх відтинках нашої громадської праці.

Др. Роман Верес

ПРОЄКТИ, ЩО ЇХ НЕЛЕГКО ЗДІЙСНИТИ.

Вдячний за нагоду поділитися думками в справі скоординованих акцій за належну пошану вільного українського творчого духа й української книги ставлю під розвагу ось такі три проблеми:

1. Н е о б х і д н і с т ь у т в о р е н н я о б'єднаної агенції видавництва української книги.

Ми досить часто чуємо нарікання так з боку читачів, з боку наших видавництв, взагалі з боку патріотичного громадянства, а вже найприкріше з боку молодих українських дослідників, що рідко надібується українська книга в каталогах і на полицях більших бібліотек західного світу, в країнах нашого поселення. Не зарадять цьому дарування бібліотекам зібраних українських чи чужомовних книжок про Україну з ініціативи й доброї волі громадських комітетів.

За кільканадцять літ нашого більшого переселення й пробування в країнах західного світу можна б зібрати вже поважну бібліотеку цінних творів українського духа, документацію нашого вкладу в світову культуру. В нелегких умовах доводилося авторам писати свої книги, а ще важче видавати їх в наших скрутих матеріальних можливостях. А вже ніяк не сприяє справі примітивне поширювання й розподіл української книги. Дарування книг, видавання самими авторами, розсилка без замовлення і т.п. це дуже несприятливі психологічні моменти. Наші видавництва теж не рахуються часто з нормальними вимогами й процесом набування книг в сучасних модерних бібліотеках. Навіть цінна книга не потрапить до бібліотеки, якщо вона вже своїм зовнішнім і графічним оформленням не відповідає сучасному стандарту. Також відділи набу-

вання книг у великих бібліотеках мають свої способи й правила закупу, від яких вони не люблять відступати. Головне, що вони беруть на увагу тільки авторитетні оферти й загально прийняті норми.

До того невідповідні оферти деяких видавців, їх наївності неопитності зрорвали не лише нашого звичайного читача, а тим більше більші поважні бібліотеки.

Тож в інтересі і самих наших поважніших видавниць і наукових установ, заради пошани української книги та її належного місця й розподілу слід об'єднатися й спільно утворити агенцію - окремо, чи як підприємство Т-ва Українських Бібліотекарів Америки, яке діялоб у тісному порозумінні з науковими установами й у співпраці з приватними чи іншими громадськими видавництвами. Кожний член такої об'єднаної агенції опріч членського внеску - пая, вплачувавби теж на її потреби відповідний процент від збутої за її допомогою й посередництвом книги. За те користавсяби з її фахової поради, агенція видавалаб періодично каталог авторитетно рекомендованих бібліотекам книг своїх членів, інформувалаб бібліотеки за допомогою коротких "абстрактів" про нові книжкові появи. Але до каталогу агенції й інших її інформаційних засобів приймали-бся тільки публікації, які ш малиб належний зовнішній стандарт і внутрішній зміст, що гідно репрезентувавби українську духову творчість.

2. Дь о к а л і з а ц і я у к р а ї н і к и п о з а м е ж а м и Б а т ь к і в щ и н и, в п о д и н о к и х к р а ї н а х н а ш о г о п о с е л е н н я.

На Батьківщині палають українські книгозбірні, вже довгі роки, а й віки руїнами, попелом вкриваються сліди змагань і праці українського творчого духа. А те, що залишається писане українським словом часто ганьбить наше минуле, опоганьє й закриває перед молодим поколінням чесні стремління батьків до волі, правди й краси.

Тимбільшу цінність має українська книга в вільних країнах світу й наша тут за неї відповідальність.

Незвичайна, хоч і не легка актуальна вимога скоординованої й фахово та авторитетно керованої акції реєстрації й бодай, - коли неможливо в деяких випадках каталогової реєстрації українського матеріалу, - хочаб тільки інформаційних описів фондів україніки в більших бібліотеках вільного світу, в приватних бібліотеках, в бібліотеках хочаб наших громадських установ і індивідуальних книголюбів та українських дослідників, які зібрали власні бібліотеки.

Під фаховим керівництвом, за одностайним планом слід булоб почати цю важливу акцію. Чи не можливо булоб змобілізувати для тієї справи інтелігентних емеритів? Зібрані матеріали, описові, чи й каталогові картки легко помнохувати так, щоби вони зберігалися в кількох наших наукових центрах, головно для інформацій нашого наукового доросту, якому нелегко-помимо доброї волі дібратись до матеріалів про Україну, якими вони зацікавилися.

От наприклад, яку вартість малаб акція виписання україніки хочаб з Конгресової Бібліотеки. Порівнюючи до ваги справи невеликі булиб кошти замовлення готових карток Конгресової Бібліо-

отеки. Каталоги Конгресової Бібліотеки легко доступні для праці й перегляду в кожній більшій бібліотеці, громадській чи університетській, в С.Ш.А.

3. Д о к у м е н т а ц і я в к л а д у у к р а ї н -
с ь к о ї д у м к и в к у л ь т у р у й п р о -
г р е с с в і т у .

В нас дуже занедбане минуле тієї справи. Скільки праці творчого духа української людини - дарма в яких обставинах і якою мовою - пішло на наш рахунок.

А от тепер хто знає скільки молодих і старших українських дослідників поза межами країни батьків, у різних краях світу, на різних мовах, публікують висліди своєї духової праці на користь загально-людського поступу ?

Евіденція, постійна реєстрація, впорядкована бібліографія наших дослідників, а й навіть відчужених від нас, але нашої крові, - це важлива наша культурна вимога дня.. А яким - може-стимулом, лучником з рідною спільнотою булаб така акція для молодих дослідників, розсіяних по світі, зосереджених на своїх дослідах. Обопільна вдячність трималаб нас разом і будила б нашу гордість, а наші покоління тримались би нашої спільноти завдяки рахунку вкладу творчої думки української людини в світову науку, літературу і культурний прогрес.

Великої ваги є тепер окремі відділи книгозбірень чужомовних публікацій українських авторів, дослідників українського походження різних ділянок науки. Знайомість нашого наукового доросту з ними, з вислідами їх творчої праці, - це велике виховне значення майбутньому й протидія відчуженню.

На таким чином систематично збираному матеріалі можна-б доцільно плекати й відсвіжувати науковий доріст, влаштовувати вистави, вечорі з реферуванням нових наукових появ, біографій дослідників, зустрічі з ними.

Вдячне це діло - довг Батьківщині, щоб не пропадали розгублені таланти української людини в світі.

Др. І. Витанович.

Х Р О Н І К А

/Бібліотекарі-публікації-статті-виставки /

Ця хроніка не має претенсій бути комплетною з огляду на те, що ми одержуємо дуже мало інформацій, а не все можна виловити з преси.

23-24.березня, 1963 р. Мгр Дмитро Штогрин з Урбани, Ілл. улаштував в приміщенні бібліотеки Українського Національного Музею в Чикаго виставку раритетів українських та україністичних з бібліотеки Іллінойського Університету в Урбані. Дня 24.березня мав він у тому ж самому музею доповідь на тему "Бібліотекаство як науково-державницька праця".

/Продовження Хроніки див. ст. 14./

THE LIBRARIES AND THE UKRAINIAN COMMUNITY

by Ihor P. Petrenko

The monthly meeting of the Ukrainian American Professional Association held at the Ukrainian Institute, 2 East 79th Street, New York City, on April 30, 1965, featured a panel-type discussion on the topic, "The Library - Its Importance to the Ukrainian Community".

Daniel Kuzyk, substituting for Myron Demcio, President of the Ukrainian American Professional Association, introduced the panel moderator, Ihor P. Petrenko, diploma engineer of Brooklyn, New York, who conceived, organized and staged the Library Forum presented under the sponsorship of the UAAPA.

The panel members were: Mrs. Vera Circa Toman, Head of Telephone Reference Service, Brooklyn Public Library; Mrs. Natalka Sonevitsky, Reference Librarian at Barnard College, Columbia University; Mr. Petro Goy, Slavic Librarian, City University, City College of New York Library; and Dr. Alexander Sokolyszyn, Cataloguer, Foreign Books, Brooklyn Public Library. All Panelists are professional Librarians with recognized degrees in their respective fields.

The discussion, the first in a series, was organized to point out to the Ukrainian public the internal operations of public and academic library systems, and to present methods which may be used to increase the quality and quantity of Ukrainian literature and Ukrainian cultural information in the libraries. It is only through a systematic and coordinated effort on the part of the Ukrainian Community, operating through a Central Coordinating Committee, patterned perhaps on anti-defamation principles, that Ukrainian public opinion can make itself felt.

The moderator, Ihor Petrenko, stated that with the support of the Ukrainian community and Ukrainian organizations, such a Central Coordinating Committee established as a Ukrainian Bibliographic Center, would be in a strong position to be recognized by influential publishers, authors, news media, and persons who edit and control subject matter. "We, as Ukrainians and Ukrainian-Americans want nothing more than the right to be recognized as Ukrainians. We want assurances that the students of today - and leaders of tomorrow, will be afforded the opportunity to learn the true history of the Ukraine, its people and culture, and not the twisted version brought out by so-called "experts on Russia".

The first panelist, Petro Goy, discussed the history and extent of collections of Ukrainian books and periodicals in United States libraries. In the year 1610, a Lord Delaware of the Virginia Company, brought a library collection which included some Ukrainian titles. Boston claims the establishment of the first formal library in 1799, which incorporated a large Slavic section, in part Ukrainian, in the Polish Unitarian Library organized by Julian Niemcewicz. Since that time, library systems have grown tremendously; today two excellent Ukrainian collections exist at Indiana and Illinois universities, and Columbia University excels in historical Ukrainian literature. The largest periodical files are located at Harvard Library, with over 1000 titles; In second place is the Library of Congress, Hoover Institute Library is third, and New York Public Library is fourth.

In discussing the newspaper field, Mr. Goy noted that out of a total of 39 Ukrainian newspapers at Columbia University Library, thirteen are communistic. He remarked that there is no complete run of even one Ukrainian newspaper published in the United States or Canada available to the English Speaking public through the libraries. Newspaper collections are available at Hoover Library which is first with 200 titles, Library of Congress is second, New York Public Library third, Harvard Library fourth, Columbia University Library fifth, Hebrew University Library sixth, and the Department of State Library seventh. A very important project, putting all newspapers on microfilm for better preservation, was discussed. A very useful record of Ukrainian current events would be made available if Ukrainian publishers would enter a few major Ukrainian newspapers into this project. Much wider dissemination would be assured with this method.

Dr. A. Sokolyszyn then spoke on the organization of material in the public libraries, explaining in detail the procedures followed in recording, cataloguing and transliterating new acquisitions. Many instances were noted in which Ukrainian names and titles were transliterated into Russian, e.g.; Hrushevskyj should not be Grushevsky. Transliteration of Ukrainian authors must be correct and independent of the language used in the book, i.e., according to Ukrainian authoritative form. Also explored was the importance of correctly entering the material into the Library of Congress, since their catalogues and bibliographies are used and accepted as reliable sources by most libraries and publishers, including university presses. Currently the Library of Congress subject catalogue classifies Ukraine and its cities as Russian. The consensus is that American library experts in influential positions, and scholars too, are more inclined to Russify than the Russians themselves! For example: when Academician B.D. Grekov at Moscow deals with the early Ukrainian history, he calls it, "Kievan Rus", or, "Kiev Rus". (See: Culture of Kiev Rus of 1947) However, in America, books dealing with the same subject are titled incorrectly, "Kievan Russia", as in the 1953 work by G. Vernadsky. Furthermore, the Library of Congress indicates Ukrainian history as beginning in the year 1648, the era of Bohdan Khmelnytskyj, and not from the time of Kievan Rus. Also noted was the absence of available volumes of historical works on the Galician-Volynian period of Ukrainian history. "We must take organized and coordinated steps to correct these serious errors and omissions by creating a Ukrainian Bibliographic Center, as proposed by the president of the Ukrainian Librarian's Association, Mr. Roman Weres", agreed Dr. A. Sokolyszyn.

Next, reference work in public libraries was discussed by Mrs. Vera Circe Toman. An exhibit of encyclopedia articles showed how Ukraine was maligned and Russianized. "It is high time for an organized effort by Ukrainians to demand that Ukrainian history and culture be described from the Ukrainian point of view, and this Cold War period provides a favorable climate for making publishers aware that they are spreading Russian propaganda." An analysis of the background and accuracy of contributors of the Ukrainian articles in the popular encyclopedias brought out very clearly that specialists on Russia are biased and not qualified to provide correct information on Ukraine."

In the Encyclopaedia Britannica, Kazimierz SmoGorzeWski, foreign correspondent, author of Poland's access to the sea, contributes the article on Ukraine! More acceptable is the Encyclopaedia Americana article by Edithworth Raymond, New York University professor. The Collier's Encyclopaedia article on "Kiev" is contributed by Colbert Held, a Geographic Attache, U.S. Foreign Service. The only Ukrainian contributor was Professor John S. Reshetar in Encyclopedia International, published in 1964 by Grolier, a highly reputable publishing house. A reprint of this excellent article should be mailed out to all the other encyclopaedia publishers, together with a list of Ukrainian and pro-Ukraine scholars who are the proper authorities on Ukrainian material.

There are signs of gradual progress. The Encyclopaedia Britannica coverage on "Ukraine" escalated from four lines in the 11th edition, printed in 1911, to one and a half pages (written by an Egyptian professor of history from Cairo University) during World War I, to the current article covering five and one half pages, but with many inaccuracies. Compton's Encyclopedia, a family-oriented work, used mainly by grade school and high school students, has increased its article on "Ukraine" from one and a quarter pages in 1962 to two pages in the 1964 printing. The policy of most good encyclopaedia publishers is to constantly restudy articles and make needed changes in each annual printing. A scholarly source of Ukrainian facts is the recently published, Ukraine - a Concise Encyclopedia, which should be used aggressively to demand and substantiate corrections in other publications whenever necessary -- in encyclopedias, books, magazines, newspapers.

A few literary handbooks were also examined. In Cassell's Encyclopedia of World Literature, a professor Janko Lavrin, a Slovene who began as a journalist in Russia, writes on Taras Shevchenko and refers to him as the "mouthpiece". In contrast, professor Watson Kirkconnell, in the Columbia Dictionary of Modern European Literature, presents a broad, objective point of view in his comprehensive article on Ukrainian literature. A Ukrainian Bibliographic Center, when formed, should also recognize deserving authors with some form of commendation or award from the Ukrainian people.

Periodical or magazine articles are also an important part of a reference library. The key to the contents of over 100 general magazines is the index, Reader's Guide to Periodical Literature. A survey covering the last 15 years showed that very little has been done in the writing of articles on Ukraine for the American public. To obtain wider publicity Ukrainians must encourage Ukrainian writers to produce articles for major American magazines. Textbooks and children's books are other crucial fields needing better and more Ukrainian material.

The final panelist, Mrs. Natalka Sonevytsky, presented the academic library approach in similar areas. Academic libraries reflect the college curricula, however the alert librarian can act in a advisory capacity to the faculty and the students. Academic librarians, such as Mrs. Sonevytsky and Mr. Goy, serve the Ukrainian cause because with their awareness and knowledge of Ukrainian materials they can influence the student or the

researcher. Several important reference guides used in Academic Libraries were described: the International Index, listing authors and subjects appearing in scholarly periodicals; Public Affairs Information Service, larger in scope, and including pamphlets published by private presses (the latter analyzes the Ukrainian Quarterly); the Bibliographic Index, which lists books for research topics. If journals are not included in published indexes, the librarian frequently checks the issues received and compiles his own listing. For example, recently a journal published at the University of Glasgow entitled, Soviet Studies, contained a very informative article on the famine of 1932-33 in Ukraine and included emigres reports. The book titled, Soviet Foreign Relations and World Communism, by professor Thomas T. Hammond, Princeton University Press, 1965, has a chapter containing accurate information on Ukraine in a 7000 title bibliography compiled by professor Basil Dmytryshen, University of Oregon. Also noted was an excellent article in the Encyclopaedia Britannica, 14th edition, by Evhen Malaniuk on Ukrainian literature.

Petro Goy mentioned other contributions by Ukrainians. The 1957 issue of American Bibliography of Slavic and East European Studies, contained articles by professor Ivan L. Rudnytsky and Librarians, Turchyn, Natalia Pozuniak, and others. However, in 1962, Rudnytsky and Turchyn were not represented, presumably due to changes in editors who were less sympathetic to Ukraine. This example shows that not only must we have more active writers, we must also get positions in publishing houses to exert an influence on editors.

Senior Librarian, Dr. A. Sokolyszyn, stressed that after publication awareness and use of material must be fostered.

Since New York Public Library and the Slavic Division of the Library of Congress have the richest collections of Ukrainian books, especially for research, it is most important that our authors and publishers send their works to these libraries to be entered into the catalogues and added to the available reference tools. He also pointed out that the previously mentioned periodical indexes are neglecting such important sources of Ukrainian information as Ukrainian Review from London, Ukrainian Commentary from Canada, ABN Correspondence from Munich.

Mr. Goy next explained how the public could influence selection and acquisition of desired materials. He pointed out that library budgets are based on an allocation of one dollar to three dollars per capita. If the demand for Ukrainian works is not exercised, this allocation is spent for a more demanding ethnic group, and, of course, for general reading. A demand for a particular book may be created by two or three requests for it. A useful guide to new Ukrainian publications is the book review section in Svoboda, America, and other newspapers. Readers should select titles of interest to them and suggest them for purchase at the libraries.

Personal book donations to libraries are of doubtful value. If the librarian suspects insufficient interest in the items, he considers it a

waste of money to catalogue and keep such books, and either rejects or discards them. If the library is first convinced to buy the book, then the expenditure of the remaining technical processes follows automatically. In contrast to personal book donations, every author or publisher, immediately after publication, should send two copies of the work to the Library of Congress Copyright Office together with the \$4.00 fee and an application to register the copyright. In every published work, either on the title page or the other side of it, there must appear "the notice of copyright", i.e.: the word, copyright, or the abbreviation, Copr., or the symbol, ©, accompanied by the year of publication and the name of the author or publisher. Newspapers and journals both may be copyrighted. If this procedure is not followed exactly, the work has no legal protection against its use by any person, and it also loses valuable publicity by not being listed in indexes and bibliographies used by book purchasers and researchers. The proposed Ukrainian Bibliographic Center would try to inform Ukrainian authors, publishers and presses about copyrighting procedures and advantages. The Center would also suggest what journals and indexes should be sent copies of new publications for reviewing or listing.

Compilers of indexes and bibliographies exert a strong influence in the selection of books and articles. Therefore, we as Ukrainians must interest literary minded students of Ukrainian background to occupy some of these positions. Another important task is making available existing Ukrainian literature to the American public by means of translations. Excellent work is being done by Professor Clarence A. Manning and by Marquette University's Professor Roman SmalStocki in writing critical essays about Ukrainian literature in the English language.

The consensus of the panel presentation indicated that much work remains to be done in the library, literary and publishing fields. The few who are presently contributing have been somewhat successful, however, organization and coordination must be applied to direct a collective effort. A gigantic publicity job must be done for Ukraine -- to provide the true facts about its history and culture, in order to create an enlightened public opinion aware of our problem. The establishment of a Ukrainian Bibliographic Center to represent the over two million Ukrainian Americans, with the full support of existing Ukrainian organizations and publishing houses, would help tremendously to gain this goal. It is with this accomplishment that the Ukrainian people will be able to identify themselves as a separate ethnic entity, reaping the benefits of recognition in both the literary and political arenas.

Х Р О Н І К А

- - - - -

Дня 8.грудня, 1963 р.заходом Осередка Праці Т.У.Б.А.в Чікаго відбувся панель на тему контроверсійної повісті Морріса Веста "Черевики Рибалки".Модератором був тов.Івашук,член осередка. Як панелісти брало участь двох бібліотекарів: тт.Еміль Баск і Роман Верес.В тому приблизно часі появилосся на сторінках нашої преси декілька рецензій на ту книжку писаних нашими бібліотекарями.

/Продовження Хроніки див.на ст.22./

УКРАЇНСЬКИЙ ВИДАВЕЦЬ, КНИГАР І БІБЛІОТЕКАР
ТА КОНЕЧНІСТЬ СПІВПРАЦІ.

Видавець є середником, який продукує писане слово, книгар ці матер'яли розділює через продаж, а бібліотекар їх вибирає, замовляє, упорядковує і робить їх доступними через бібліотечні обслуги. Отже писане слово є основним предметом зацікавлення і діяльності усіх трьох професійників хоч функція кожного є цілком відмінна.

Тому, що писане слово є тим звеном, яке повинно і лучить оцю професійну трійку, то рівночасно воно робить їх співзалежними, а проблеми одного часто стають проблемою для другого. Щоб ці проблеми розв'язувати як слід, видавець, книгар і бібліотекар повинні часто зустрічатися для обговорення спільних справ і взаємної поради. Досі таких зустрічей не було, а перша спроба Товариства Українських Бібліотекарів у Шикаго притягнути на свою регіональну конференцію теж українських видавців і книгарів Шикаго - не увінчалася сподіваним успіхом, бо у двері конференційної залі заглянув /дослівно: заглянув/ лиш один книгар. Навіть такий інтригуючий заголовок однієї із доповідей /хоч сама доповідь могла бути менш цікава/ як "Український бібліотекар як фаховий дорадник укр. видавця і книгара" не зробив жадного враження на тих, яких ми сподівалися зацікавити. А шкода, бо деякі бібліотекарі висунули проекти перевидань певних книжок і річників, що могло б навіть принести поважний дохід для реалізаторів таких планів.

Подібно як адвокат, прокуратор і суддя повинні бути знавцями права, так видавець, книгар і бібліотекар повинні бути знавцями писаного слова. Особливо видавець повинен бути широко і глибоко ознакочений з будовою і оформленням книжки і інших форм писаного слова та передбачити проблеми що їй можуть після зустріти бібліотекарі і книгарні. Розуміється, що професійні видавці, себто ті, яких праця базується на довголітній практиці, або під фаховим проводом, знають що і як робити. Все ж таки, навіть такі чемпіони американських видавництва як Бовкер і Вілсон не вагаються звернутися до бібліотекарів за порадою коли мають якісь сумніви чи проблеми. Заце імпрізовані видавці часто спричиняють "болі голови" не лише для бібліотекарів, але й для книгарень. В таких нефахових видавців "бібліографічний опис" /паспорт, або метрика/ книжки чи журналу є неповні. І так або бракує автора, або подані лише криптоніми щ замість повного імени і прізвища. Бракує місця, або року видання. Трапляється, що місце видання є ш прямо фіктивне: прим. "Київ-Ляйпціг", а видане у Відні. Іноді не розрізняється терміну "видання" від "передруку" або "відбитка" що не імликує жодних змін тексту: скінчився дерший випуск, то передрукували і пустили другий. Подібно заміщення трапляється з терміном "серія", або серійними виданнями і "капіврайт"

х/ Видання імликує певні зміни в тексті: поправки або доповнення. "Нове доповнене видання" говорить само за себе.

Формати книжок, якість паперу, маргінеси на сторінках і прогресивне нумерування сторінок бувають рівнож далекі від стандартних вимог. Не дивно, що ЮНЕСКО робить великі зусилля, щоб узгіднити стандартні рамці і норми для видавництва цілого світа.

Журнали теж не вільні від недотягнень. Найчастіше вони відносяться до формату або його зміни. Прим. 6 чисел має величину вісімки, а другі 6 шіснадцятки. Тоді переплетник і бібліотекар не знають що з "тим фантом" зробити і як їх опрацювати в один том-річник. Спосіб нумерування і місце нумерування є або неповні, або поміщені в такому скритому місці, що їх тяжко знайти. Зміна заголовка чи назви журналу, особливо коли вони зроблені без належного повідомлення листовного або без належної замітки у найближчих числах журналу.

Подібно як добра книжка повинна мати свій індекс, так само кожний річник журналу повинен замикатися індексом. В дійсності так воно не є, а сам опис журналу не дає жадної вказівки чи можна такого індекса сподіватися.

Зустрічі бібліотекарів з видавцями і книгарями могли б довести до розв'язання одної справи, до в'яснення другої, до покращання третьої а там до створення чогось нового, коли зайшла б потреба. А таких потреб не бракує. Наведу лише дві аде дуже важливі:

1. Конечність репрезентативного каталогу українських видань, що їх можна знайти на ринку. Селекція матеріалів до бібліотек відбувається на основі каталогів видавництва. Крім того ще є другі джерела в яких можна знайти або рецензії або короткі характеристики книжки які вказують на авторитет автора, видавництва, на зміст і стиль із сугестією до якого читача дана книжка є шш спрямована або до якої бібліотеки вона надається. Заки на це ми здобудемося чи зорганізуємо, то вказаним є, щоб наші видавці поширювали започатковану вже практику поміщувати на одній сторінці /внутрішній/ обкладинки короткий зміст книжки, а з другої основні біографічні дані про автора.

2. Конечність створення бібліографічного видавництва яке крім публікацій бібліографічного характеру, зайнялося б передруком вичерпаних уже але важливих матеріалів, або мікрофільмуванням їх. Поставлене як слід на ноги, таке видавництво могло б втішатися не лише моральними, але й матеріальними осягами.

Не маю заміру входити у подробиці оцих двох проєктів ні розроблювати їх, бо вважаю, що із тактичних мотивів розважніше було б обговорювати їх при особистих зустрічах зацікавлених професійників. Моїм заміром було лише зацікавити відповідних людей з видавничим досвідом і капіталом, піддаючи думку, яка завжди попереджає всякий почин: "в началі було слово". Від слова перейти до дискусії, а від дискусії до діла.

Як Києва не здвигнено в однім дні, так само і цього діла не зможемо зреалізувати в кількох тижнях. А хто повинен реалізувати такі плани як не видавці, бібліотекарі та книгарі? Як зможемо реалізувати, коли не будемо сходитися і дискутувати?

МГРЕ, Басюк.

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ - ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ І ПРАЦЯ.

На підставі студій та деякої практики в бібліотечному ділі і при тому знову ж деякого досвіду в ділянці т.зв. українського бібліотекарства можна наважитись твердженням, що поле бібліотечної праці все ще не здобуло собі прав горожанства серед компетентних кіл нашої спільноти. Тоді, як у всіх культурних націй / ба навіть і в т.зв. недорозвинених народів / ця ділянка науково-дослідчої роботи стоїть на одному з перших місць - у нас вона не може ще знайти хоч би підрядного місця. Коли в усіх країнах бібліотека являється серцем якої небудь наукової чи культурно-громадської установи - у нас ця інституція не відіграє навіть ролі незамітного органу науково-культурного життя. Хтось може замітити, що бібліотека-архів ВУАН, книгозбірня НТШ, чи бібліотеки в Клівеленді та при Українському музею в Чикаго заперечують це твердження. Одначе стан, приміщення та економічні середники цих установ, як теж зацікавлення ними на жаль будуть лише потверджувати мої думки. Незнання і впарі з тим неосвідомлення ваги цієї підставової ділянки культурного життя серед української спільноти доводить до того, що проблеми бібліотекарства, бібліографії, чи взагалі культу книжки в нашій пресі та в культурній праці прямо ігноруються. Наприклад статті, чи обіжники в справі книгознавчої та бібліографічної праці чекають місяцями на ласку редакторів поодиноких українських часописів, поки врешті у скороченому вигляді появляться на їхніх сторінках. А ось ще яскравіший приклад: останній злочин Москви в Києві можна сміло покласти поруч з руйнуванням Києва Боголюбським, татарським лихоліттям, чи голодом в 30-х роках. Майже в тому самому часі українська спільнота у вільному світі стала в обличчі і другої проблеми, що прибрала назву т.зв. культ-обміну, чи "зустрічі з земляками". Пригадаймо - скільки уваги пресвячено першій, до речі, жакливій події/а скільки другій проблемі; скільки статей, заяв протестів, громадських зборів, що видали ряд своїх резолюцій та "становищ" бачили ми у зв'язку зі знищенням, як слушно названо в голосі розпуки з України, "частини нашого мозку" - україніки в Київській бібліотеці, а скільки цих речей стрінули ми з причини другої події, яка, до речі, вже частинно затихла і хто знає, чи не перейде тихцем до історії, якщо так буде вигідно комусь там у Кремлі. Цей приклад може стати певним символом цілої нашої праці у вільному світі, у якій більшість віддає свої здібності й сили навіть поважній та важній праці, але при тому не звертає уваги на саму її основу.

Хто ж винен в занедбанню підставової праці в науково-дослідчому й культурно-громадському ділі, - дійсного розгорнення бібліотекарської роботи? На мою думку всі винні і ніхто не винен. Всі, маю на увазі провідні кола української науки, культури й суспільно-громадського життя включно з українськими бібліотекарями, які, здобувши цю нову професію, в більшості ще не зуміли вийти на поверхню українського науково-професійного життя, а остались радше в позиції ремісників, тоді, як в американських наукових колах вони здобули вже собі повагу експертів. Ніхто не

винен тому, що ця ділянка не має в нас виплеканої традиції, до чого причинились обставини об'єктивні, головне довголітнє поневолення. Тому позитивним явищем слід вважати те, що сьогодні всі ми разом не лише зазриміли, але вповні пізнали цей стан і, бібліотекарі з одної, а професори й наукові дослідники з другої сторони починають шукати спільної стежки виходу з нього; спроби в ділянці бібліографії дають надію, що праця над українською книгою рушиться нарешті з місця застою. Це, доречі, диктує час і потреба, тим більше тоді, коли знаходимось в обличчі поновного наступу ворога на українську культуру, особливо на її джерельні збірки.

II.

Тема, що її пробує тут обговорити, чи радше порушити, може видаватися на перший погляд, наче "мандрівка з мотиком на місяць", бо ж і назва її максимально крилата, і думки, що їх подаю, є неменше вимагаючого характеру, але до цього маємо сьогодні всі підставові дані і праця, що її проєкт подаю під дискусію, є реальна, основна і конечна власне в сьогоднішньому часі, коли українські працівники книжки ще ховають в собі почуття певної відповідальності перед своєю Батьківщиною /чи це почуття обов'язку супроти потреб української культури буде проявлятися в наших дальших поколіннях, про це сьогодні тяжко сказати /. З другої сторони, коли порівняємо число цих працівників і їхні умовини праці з нашими попередниками 20-х років і умовинами їхньої піонерської роботи, тоді мусимо признати, що ця праця, яку візьмемо спільно на себе, буде для нас зовсім нормальною і легкою. Згадаймо, що ті ж дійсно герої науки в голоді й холоді, коли, за висловом покійного академіка А. Кримського, чорнило підчас їхньої праці замерзало, зробили для нас гігантські початки в науці книги, особливо в українському книгознавстві. Нам морально доручено цю роботу продовжувати.

Передумовою планової праці в ділянці українського бібліотекарства у вільному світі, передусім на терені Північної Америки є створення поважного і солідно зорганізованого Центру документації, тобто інституції, яка змогла б дати задовільну відповідь на питання друкованого слова зв'язаного з Україною. Іншими словами ця інституція повинна займатись працею, зв'язаною з довідково-бібліографічними питаннями, збираючи і при цьому видаючи дотичні матеріали. Цей центр, чи як ми його назвемо, повинен стати /як це майже всюди водиться/ завязком української національної бібліотеки у вільному світі. Чи має він до такої праці дані? На мою думку, всі дані, щоб підняти це діло реально існують і складаються вони з чотирьох засадничих першнів: 1/ людт до праці; 2/ приміщення; 3/ матеріали для опрацювання і 4/ економічна база. Ближчу характеристику цих елементів подам на кінці, а тепер зупинюсь над проєктом організації і конкретної праці самого центру.

Отже Центром української документації слід уважати сьогоднішнє Товариство українських бібліотекарів, яке повинно прийняти дещо інші форми своєї діяльності, тобто кожний його член, взявши добровільно на себе певний обов'язок, повинен виконувати свою ділянку в загально запланованій праці. Центр самий, як цілість, у відмінну від інших наукових і професійних українських

товариств, мусить бути поєднаний не лише "молитовно", але дійсно з НТШ, УВАН та іншими відповідними українськими, американськими й канадійськими науковими організаціями, оскільки це буде диктувати потреба праці.

Конкретною працею центру слід уважати:

1. Заложення загального каталогу україніки в США, Канаді й поодиноких країнах Західної Європи. Крім бібліографічного опису цей український "Юніон Каталог" містив би інформації - в котрій з бібліотек кожна його позиція знаходиться. Заложення цього підставового бібліографічного довідника зовсім можливе до зреалізованя, бо для цього можуть служити такі посібники, як:
 - а/ Каталог Конгресової бібліотеки, з якого можна вибрати описи україніки й замовити для неї готові описові картки з цієї ж бібліотеки.
 - б/ Книжкові каталоги Нью Йорської Публічної бібліотеки, Бритійського музею, Національної бібліотеки в Парижу та ін. До цього слід додати загально відомі загальні каталоги періодичних видань, в яких українські матеріали заступлені досить солідно.
 - в/ Каталоги українських колекцій при університетських бібліотеках, що їх копії можна зробити за посередництвом наших бібліотекарів, які працюють в даних книгозбірнях.
 - г/ Каталоги бібліотек українських організацій /напр. Осередку Культури й Освіти, Просвіти й Народного Дому в Вінніпегу; УНО й Народного Дому в Торонто; українських спархій в Канаді та США/. В більшості ці книгозбірні мають книжкові каталоги, з яких можна легко зробити фотокопії.
 - г/ Каталоги Українських наукових установ: УВАН, НТШ, УВУ, УТГІ, духовних семінарій, Наукового інституту в Нью Йорку; далі, збірний Українських музеїв у Клівеланді й Чікаго та студентського архіву в Балтімор. Тут треба також згадати колекції українських видавництв та часописів, голов но таких, як Свобода, Америка, Гомін України та ін.
 - д/ Списки приватних колекцій /як напр. збірка Ф. Колесси, Митр. Іларіона /15.000 томів/, Митр. Іоана, Проф. Я. Рудницького, Проф. Є. Онацького, М. Бажана, І. Чайковського в Дітроїті, М. Василика в Нью Йорку та ін./, які можливо зможуть виготовити для центру самі їхні власники. При цьому підкреслю, що деякі з дуже цінних приватних збірок не мають жодного забезпечення і кожної хвилини може отрінати їх доля відомої книгозбірні Д-ра О. Сушка. Збірка останнього, що вважалась єдиною майже комплетною галиційною в цілому світі та яка обіймала ок. 10.000 томів, голов но уніка тів, першодруків, рукописів та документів, що відносились до історії й культурного життя Західних земель України, пропала безслідно в липні минулого року; закупив її якийсь невідомий тип на ліцитації за...450 доларів. Найбільша трагедія в тому, що не осталось жодного опису. цієї колекції.
2. Дальшим завданням Центру української документації було б посередництво поміж українськими видавцями і книгарнями та бібліотеками, що колектують україніку. Таке посередництво в цьому

часі конечно, щоб вповні забезпечити обидві сторони і це було б одною з економічних основ самого центру. Для прикладу подам що чужинці перевидають фототипічним способом українські матеріали і продають їх бібліотекам з 500 відсотковим зарібком. Знову ж українські видання, що є на ринку, потрапляють до бібліотек дуже часто від чужих книгарів і ціна їх багато вища, ніж в українських книгарнях, які не мають ринку збуту. В результаті наші книгарні майже не існують в повному своєму значенні, а чужинці заробляють на українських книгах грубі гроші, бо книжки їхніх каталогів розходяться протягом не років, а тижнів чи в найгіршому випадку - місяців. Для інформації подам, що до сьогодні чужинці перевидали і вже розпродали такі укр. речі, як "Київська Старина"; "Український Вісник"/1816-19/, що виходив у Харкові; "Український народ в його минулому й сьогоднішньому" /під ред. М. Грушевського/; "З подій України" В. Липинського /в польській мові/; "Історія української літератури" М. Возняка /3 томи/; "Бібліографія української бібліографії" Є. Ю. Пеленського /перевидання останньої книги появилось в двох окремих видавництвах/; "Галицько-руська бібліографія за рр. 1772-1900" та "Українська бібліографія Австро-Угорщини" І. Левицького та інші. Ходять вістки, що ті ж самі видавництва задумують перевидати "Літературно-Науковий Вісник".

3. Одною з найважливіших праць центру було б започаткування роботи над збиранням матеріалів до української національної бібліографії. Праця не легка і розтяглась би на роки, але вона можлива, бо майже всі джерела - бібліографічні довідники знаходяться в бібліотеках США; до диспозиції є комплект загально відомої національної російської бібліографії "Кнежная летопись", яка містить спис українські публікованої на землях України, що знаходились під окупацією російського царського режиму та в межах пізнішого Свіцького Союзу. Бібліографія І. Левицького дає солідний початок з Західних земель. Далше, бібліографічні видання НТШ ВУАН та видання наукових інститутів, чи каталоги поодиноких видавництв служили б добрим джерелом для збирання матеріалів, що появились в часі між двома війнами. Доповнюючими джерелами будуть також бібліографічні довідники Польщі /головно бібліографія всі-трьох Естрайхерів/ Чехо-Словаччини, Мадярщини та Німеччини.

4. Індексвання українських періодичних займало б одно з чільних місць у праці центру. Слід підкреслити, що брак індексів наших періодичних видань дуже негативно відбивається на дослідчих працях тих науковців, що цікавляться українською проблематикою; особливо наше студентство дуже часто стає безрадне, не маючи як слід зібраних матеріалів у своїх семінарійних працях. І власне тут індекс українських періодичних видань дуже придався б. Тай взагалі тяжко собі уявити нормальний дослід з якої небудь ділянки українознавства без цього підставового довідника. Треба тут ще й додати, що якщо ми цього не зробимо, тоді зроблять цю роботу чужинці й опісля продадуть нам за солені гроші.

Слід на цьому місці згадати, що праця над індексуванням українських серійних видань вже започаткована "Індекс статей в українських збірниках та періодиках виданих по цей бік залізної куртини в рр. 1951-1962" який обіймає поверх 8500 назв, вже готовий до друку. Автор викінчує зараз продовження того-ж індексу за рр. 1963-1964 /около 3000 назв/.

5. Окрема секція центру повинна зайнятись збиранням україніки в чужомовних періодиках і часописах. Слід зазначити, що ця ділянка в свою чергу буде вимагати мозольної праці, але який же багатющий матеріал чекає цього дослідження. Лише для прикладу згадаю, що в моїй щоденній праці довелось мені запізнатись з більше ніж сотнею чужих періодичних видань, /часто старих, з 19 і початків 20 століття/, в чеській, словацькій, сербо-хорватській, словінській, польській, російській, німецькій та болгарській мовах, в яких з подивогідною точністю описані події з України, а многи їхні статті й розвідки обговорюють різного характеру проблеми, звязані нашою батьківщиною. Коли до цього додати французькі та англомовні поважні видання, тоді самі бібліографічні описи україніки в тих же публікаціях заповнили б цілі томи.

6. Солідне опрацювання українського біографічного словника і разом з тим словника псевдонімів українських діячів було б не менш важливою ділянкою праці Центру української документації. Білоруси й українці здається одинокі з-поміж словянських народів, що ще не злобулись на свої власні біографічні словники. З другої сторони, імена многих українських науковців та історичних постатей стрічаємо в біографічних словниках наших сусідів, в яких представляється їх як росіян, чи поляків.

7. Дзеркалом діяльності центру повинен бути його орган - критично-бібліографічний періодичний журнал, який став би трибуною наукового характеру життя українського вільного друкованого слова. Рідкісні бібліографічні знахідки і їх анотація, опис і характеристика поодиноких книгозбірень, слідування за чужою бібліотечною політикою, наукові розвідки та врешті критичні статті-рецензії на свіжі видання повинні заповнювати зміст цього видання.

Під сьогоднішню пору на терені США є ок. 150 українських бібліотекарів /120 подали свої адреси до Управи ТУБА/. В Канаді ок. 25 українців працюють в ділянці бібліотекарства /адреси 20-х з них подано в адресарі цього бюлетеню/. Отже слід припускати, що всіх наших бібліотекарів в обох згаданих країнах є 170-175. Якщо б навіть половина з них з якихось причин не змогла взяти активної участі в праці проєктованого центру, всетаки 85 професійних працівників це дійсно імпазантне число, змогли б підняти за це велике діло. Так отже при солідній організації люди до праці в нас є.

Питання приміщення для центру можна розв'язати в той спосіб, що котрась з наукових інституцій /конкретно маємо ввазі Український Науковий Інститут в Нью Йорку/ приділила б частину своїх приміщень для цієї цілі.

Джерела та відповідні матеріали для праці є дійсно багаті і всівони знаходяться в бібліотеках і приватних книгозбірнях обох країн. Присьогоднішній співпраці майже всіх бібліотек доступ до тих джерел, визичення та використання їхзавсіди можливі.

Найбільша буде трудність з розв'язанням проблеми, що зв'язана з четвертим підставовим елементом існування пропонованого центру, а саме з роздобуттям відповідних фондів для започаткування праці. На мою думку цей складник і рушій роботи цієї інституції повинна дати українська спільнота, передусім українські підприємці, професіоналісти та організації, а в дальшому центр зорганізує свою власну фінансову базу.

Так в загальному представляється проєкт організації Центру української документації та його діяльності, що його дозволяю собі подати під дискусію тим, хто зацікавлений цю ділянкою науково-культурної праці. Він, звичайно, може бути доповнений, чи зовсім перероблений, але важливим є, щоб така інституція існувала і, підкреслюю, солідно працювала. В противному випадку розвиток української науки у вільному світі буде дальше параліжований недостачею цієї підставової праці. З другої сторони, слід не забувати, що на цю працю чекають також наші брати на рідних землях, бо власне її - цю працю там заборонено розвинути.

Кінчаючи, підкреслюю, що конкретні реальні старання для створення Центру української документації слід започаткувати негайно, щоб запланувати практичну його роботу, яка в свою чергу зробить початок завершення будови пам'ятників Шевченка у Вашингтоні й Вінніпегу. Остаточним їхнім завершенням буде Національна бібліотека українців у вільному світі.

Х Р О Н І К А

В числах "Свободи" з 25, 26 і 27. березня 1964 р. появилася довша стаття Мгр. Петра Голя на тему "Україніка в американських бібліотеках".

В тому ж самому часописі з дня 4. квітня, 1964. року появилася стаття Мгр. Марти Тарнавської на ту-ж тему.

В неділю, дня 8. березня 1964. відбулася заходом Осередка Праці ТУБА в Чікаго доповідь Тов. Романа Вереса на тему "Українська Визвольна Боротьба в чужомовній белетристиці і мемуаристиці, в якій він зreferував повість Яна Гергарда "Луни в Бещадах" і Герберта Гіршберга "Радіант Кросс".

В днях 8. і 9. лютого, 1964. відбулися в Чікаго заходом ТУСМ студійні дні присвячені українській мові. З нагоди тих студійних днів Мгр. Дмитро Штогрин улаштував виставку книжок та періодиків посвячених українській мові.

Заходом місцевого Осередка Праці ТУБА Проф. Др. Ярослав Рудницький Президент Канадійської УВАН, який виступав як доповідач на студійних днях, виголосив 8. лютого вечером для членів осередка і запрошених гостей доповідь на тему "Проблеми української документації у вільному світі", після якої була цікава дискусія.

/Продовження Хроніки див. ст. 27./

АРХІВ ЕМІГРАЦІЇ ПРИ УНІВЕРСИТЕТІ МІННЕСОТИ.

Вже декілька літ пишеться про організацію Музею Еміграції під Статуєю Свободи. Це мавби бути Музей, який збирав би пам'ятки, що відносяться до всіх емігрантських груп, які склалися на теперішні ЗША. Без сумніву, що ця справа варта, щоби Українці доклали зусиль, щоби відповідно репрезентувати українських піонерів в тому Музею. Дещо з української сторони робиться, але як доходять відомости від організаторів того Музею, дуже слабо пропорційно до величини і питомої ваги української групи.

Але останньо виринув другий грандіозний проєкт і реалізується скорим ходом. Це є Архів Еміграції започаткований і організований силами Університету мнннесота в Міннеаполіс.

Після переведення вступних дослідів /пайлот праект/ в рудокопах північної Міннесоти і після ствердження, що жадний з американських університетів не займається збиранням матеріалів, що відносяться до неанглійських груп емігрантів та їх історії, університет рішився взятися до того проєкту.

Плянується збирати комплекти емігрантських часописів, які виходили починаючи від 90 років минулого століття і в разі потреби мікрофільмувати ті річники, які грозять розпадом, календарі і альманахи, протоколи і інші матеріали, що відносяться до емігрантських організацій, народніх домів, братніх союзів, хорів, то-що, архіви ріжних організацій та приватних діячів.

Ця акція по сдовах організаторів того проєкту, яка коштуватиме чимало грошей, які організатори сподіються дістати з посторонніх джерел, має за завдання рятувати матеріали, що відносяться до емігрантських груп, а які з вимиранням піонерів є наражені на знищення та забуття по стрихах, льохах, в емігрантських куферках. Ті матеріали упорядковані та скатальоговані фаховими бібліотекарями та відповідно законсервовані служитимуть дослідникам - не раз внукам тих-же емігрантів. Університет планує удоступнити їх постороннім, а навіть закордонним дослідникам через міжбібліотечні позички та шляхом мікрофільмових копій, продаваних по ціні власних коштів.

Архів еміграції послужить основою для розбудови студій східно-європейських мов /додано вже мови польську та литовську/ і розбудови історичного відділу. Докторанти і магістранти діставатимуть тези і дисертації з матеріалів в архіві.

Покищо найсильніше в архіві репрезентований словінсько-хорватський відділ. Архів дістав в дарі знайдений в Чикаго архів Югословянської Соціалістичної Федерації Америки та словінського журналіста Івана Молека, якого вдова п. Марія Молек є куратором того архіву.

Для здобуття матеріалів до архіву, зокрема матеріалів про країни походження емігрантських груп, цього літа двох співробітників Архіву вибирається, користаючи зі стипендії Фонду для Розвитку Освіти, відвідає Югославію та Грецію.

Український Відділ Архіву слідує по величині зараз після хорватсько-словінської колекції, завдяки тому, що Проф. Др Олександр Грановський, відомий як політичний діяч і поет та довго-

літній професор того університету подарував університетові свою бібліотеку та архів, які обіймають кілька тисяч книжок та брошур, поверх тридцять комплектів американських українських часописів та інших цінних матеріалів.

Тепер слово за українською спільнотою в Америці. З одної сторони бажаним є, щоби якнайбільше українських матеріалів, що відноситься до нашої еміграції попало туди. Нераз такі матеріали пропадуть скорше чи пізніше, атам при фаховій опіці вони зможуть довго служити дослідникам. Коли якась організація чи особа має матеріали, яких не хотіла би позбутися то треба припустити, що архів може бути зацікавлений зробити з тих матеріалів фотостати.

На мою думку крім матеріалів згаданих у відозвах організаторів архіву, наведених вище, архів може бути так само зацікавлений матеріалами, які ілюструють наш вклад в американське життя, як листи патентів на винаходи американських українців, листи американських українців, що згинули як воюючи американських армій в обох світових війнах та війнах, які Америка провадила і провадить після того, листи американських українців, які одержали відзначення за хоробрість в американській армії то-що

Цей архів є одною з нагод-відносно невеликим вкладом-задокументувати існування української групи в Америці та її вклад в американську культуру.

Коли йде про зібрання матеріалів до архіву еміграції, слово є за українським громадянством. Упорядкування того-ж матеріалу, удоступлення його дослідникам та скатальгування його як українського матеріалу, розбудова на тому матеріалі центру україністичних студій, це завдання українських бібліотекарів, які треба сподіватися, попадуть сюди на працю і попраплять створити дійсно репрезентативну українську колекцію, яка буде свідомством, що ми як група емігрантів існували та існуємо і не менше як другі групи дали і даємо вкладу в розбудову Америки - тої країни емігрантів, як назвав її покійний Президент Джан Кеннеді.

Адреса Архіву є: Immigrant Archives. Walter Library.
University of Minnesota. Minneapolis, Min.

Др Р. Верес

/ З огляду на важливість справи просимо українські американські та канадійські часописи о передрук./

КНИГОЗНАВЧИЙ ЖУРНАЛ.

Бібліологічна Комісія Наукового Товариства імени Шевченка рішила видавати Книгознавчий журнал "Книга". На жаль поки-що не маємо ближчих інформацій про той журнал. Бажаним було би, щоби наші Товариші включилися в чинну співпрацю з тим журналом, надсилаючи до нього статті і причинки та поширюючи його.

УКРАЇНСЬКИЙ ДОВІДКОВИЙ ЦЕНТР.

У нас, на американському континенті, є чимало українських бібліотек при наших наукових установах, при музеях, менші бібліотеки для вжитку членів при різних товариствах, церквах то-що. Є також колекції україніки в бібліотеках багатьох американських високих шкіл. Кожда з тих бібліотек може віддати прислуги нашим науковцям, журналістам, письменникам, студентам та взагалі людям, які займаються українськими проблемами. Однак вож в цілій тій системі українознавчих колекцій бракує нам одного - Українського Довідкового Центру, в якому можна би знайти всю потрібну довідкову літературу про Україну та Українців, а на випадок коли чогось там не було би то інформації, де щось можна знайти.

Потреба такого центру існує. Інформацій про Україну потребують наші науковці, журналісти, наші і не наші викладачі, які готують виклади і потребують бібліографій, студенти, які пишуть тези чи дисертації на українські теми і всі інші люди, що зацікавлені українською проблематикою.

Потребують таких інформацій співробітники американських енциклопедій та інших довідників, які працюють над українськими гаслами. Що до цих останніх є в нашому, добре подуманому інтересі, щоби вони діставали ті інформації з нашого довідкового центру і з наших джерел, а не з чужих, нераз ворожих нам. З другої сторони тих інформацій потребують люди, що бажають спростувати мільналях, енциклопедіях, шкільних підручниках та інших того реда публікаціях.

Отже-ж потреба такого центру є безсумнівна.

Де такий Довідковий Центр повинен бути? Найрадше в Нью Йорку з огляду на те, що ту містяться центральні українські наукові та професійні установи зі своїми бібліотеками, наші установи, які могли би такий центр фінансувати, наші та американські видавництва, Організація Об'єднаних Націй та делегації членів Об'єднаних Націй.

В такому центрі повинні бути зібрані всі можливі довідкові матеріали, що відносяться до української проблематики, як українські видані в краю і на еміграції так і неукраїнські, що мають такіж інформації. Отже-ж в першу чергу енциклопедії, біографічні та географічні довідники, включно з такими, як щойно запланована радянськими чинниками "Історія Міст і Сіл України".

Ту повинна бути колекція наших біографічних та біо-біографічних матеріалів у книжках, брошурах вирізках та рукописних матеріалах.

Ту повинна бути вся біжуча українська преса як рівнож, принайменше у мікрофільмах та мікрокартах преса, давніша. Повинні ту бути також наукові публікації наших наукових установ в оригіналах, а чого не має в оригіналах то на мікрофільмах. Повинні ту бути мікрофільми таких публікацій, як колишній Літературно-Науковий Вісник, Київська Старина та другі подібні.

Повинна ту бути колекція наших атласів та мап, включно з військовими мапами всіх українських земель.

Колекція статистичних матеріалів, що відносяться до України.

У відділі мистецтва повинні бути матеріали, що відносяться до наших мистців, включно з альбомами їх творів та картотекою, яка вказувалаби місце знаходження їхніх важливіших творів.

Повинна ту бути колекція мистецьких альбомів, що відносяться до нашого народнього мистецтва, строїв, архітектури то-що.

Бажаним булоби мати ту колекцію українських нот, з можливо-стями дуплікації.

Ту повинна бути колекція ілюстраційного матеріалу /образи, почтівки, діапозитиви/, який відноситься до історії та географії України, українських типів побуту та строїв. Також колекція українських мистецьких різдвяних та великодних карток.

Требаби мати в центрі колекцію вирізок з нашої преси та з неукраїнської, на теми звязані з українською проблематикою.

Найважнішою частиною такої колекції булаби збірка українських бібліографій, як з часу з перед першої світової війни, з ш часу між двома війнами, між ними також-принайменше в мікрофільмах-цінні бібліографічні видання Всеукраїнської Академії Наук з доби українізації, та з часу після другої світової війни. До цієї колекції повинні належати також різного роду типу індекси, як загальні так спеціальні, нп, новель, біографій, поезій у збірках то-що. Якщо якась бібліографія чи індекс не видана, требаби у центрі мати колекцію невиданих бібліографій та індексів на картках. При фаховій обслузі в центрі такі невидані бібліографії можуть віддати величезну прислугу потребуючим. Требаби впровадити засаду, що Довідковий Центр служить як депозиторій для всіх українських виданих та невиданих бібліографій та індексів.

Дуже важним булоби мати індекс магістерських тез та докторських дисертацій на українські теми, з зазначенням чи дана праця є друкована, чи є на мікрофільмі чи мікрокартах, чи є в диссертейшен абстрактс і на яких умовах можна її визичити.

Завершенням тої колекції українських бібліографій та індексів повинна бути хай тільки в картотеці, але доповнювана постійно бібліографія української бібліографії.

У центрі повинна бути також картотека фільмів з українською тематикою, з інформаціями де який з фільмів можна визичити чи купити та на яких умовах.

Доповненням бібліографій та індексів бувби зведений каталог, принайменше рідкісної україніки в бібліотеках вільного світу, а навіть у приватному посіданні.

З бібліографічним центром повинні бути получені енциклопедійна комісія, для перевірки та спростовування українських гасел в американських енциклопедіях, комісія для українських гасел перевірки в американських шкільних підручниках та інші того рода комісії та установи. Збірки центру булиби помічні в праці тих установ.

Довідковий Центр повинен бути проваджений спільно нашими науковими та професійними установами. Фінансувати його повинні наші установи, які мають фонди потрібні на те.

Такий Довідковий Центр повинен бути поставлений на відповідному рівні, шоби міг виробити собі авторитет в американському науковому світі та, шоби став достовірним джерелом інформації для американських науковців, журналістів, видавців енциклопедій, інших довідників та шкільних підручників. Сюди належить відповідне

приміщення та сталий професійний персонал. Такого Центру не можна провадити лише доривочними силами, в ньому мусів би бути принайменше один сталий професійний бібліотекар і принайменше одна стала канцелярська сила. Він мусить мати порядний каталог, порядно удержувані всі картотеки, апарати для читання мікрофільмів та мікрокарт та апарати для роблення фотостатів з потрібних матеріалів.

Очевидно це вимагало би поважних фондів на удержання приміщення, на закуп книжок та інших матеріалів, на роблення мікрофільмів з матеріалів, яких не можна набути в оригіналі і на інші видатки. Але беручи під увагу значення, яке мав би такий центр, фонди мусять знайтися. Не є виключним, що оскільки такий центр швидше був би поставлений на відповідну стопу, він міг би діставати субвенції з яких американських фондів.

Очевидно, що книжками та іншими матеріалами повинні допомогати Центрові наші видавництва, книгарні та бібліотеки.

Праця Центру не може опиратися тільки на сталий платний персонал. З допомогою повинні прийти як охотники наші бібліотекарі та наші науковці. Вони повинні помагати при складанні бібліографій та індексів, при збиранні матеріалів до зведеного каталогу української, при робленні вирізок та при моніторингу американських періодиків та довідників за місяцями, які треба спростовувати.

Такий довідковий Центр, відповідно поставлений, мав би величезне значення для нашої науки та для пропаганди української справи в англійськом світі. Тому жадні кошти на такий Центр не є завеликі.

Др. Роман Верес.

Х Р О Н І К А.

Дня 12 квітня того ж року відбулася заходами і на користь бібліотеки Українського Національного Музею в Чикаго, якою опікується місцевий Осередок Праці ТУБА, вистава фільмів "Назар Стодоля" і "Лілея".

"Українське життя" з дня 6 червня, 1964 /Чикаго/ помістило обширну статтю Др. Романа Вереса про потребу реорганізувати і доповнити Український Музей в Чикаго в той спосіб, щоби він місто бути тільки історично-етнографічним Музеєм давав глядачам, зокрема українській тут родженій молоді та не Українцям правдиве уявлення про сучасну Україну, її вклад в економіку Радянського Союзу, Історію Українських поселенців в Чикаго та ЗША та вклад українців в світову науку та культуру.

Секретар нашого Т-ва Мгр Андрій Мельник, діяльний в різних організаціях Чикаго мав попри те і попри свою професійну працю час на численні статті в Чикагській та поза Чикагській українській пресі про Бібліотекарство як професію, про діяльність нашого Т-ва в цілому та його осередок праці в Чикаго, вступи поодиноких бібліотекарів та інші справи звязані з культурно-освітнім і взагалі громадським життям в Чикаго.

/Продовження Хроніки див. на ст. 31./

ПРАВИЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ.

В англомовнім "Українським Тижневику" з дня 26.червня ц.р. в статті Проф. Володимира Одайника про "Роль нашої молоді в українським американським життю" автор-американський уродженець, пишучи про те, як він спростовує кривдячі українців інформації в американській пресі пише: "...я думаю, що було би добре якби хтось був зайнятий таким редагуванням та спростовуванням професійно, працюючи на повний час. Ми потребуємо установи, до якої кожний американський українець міг би зголошувати такі злобні та мимовільні помилки і бути певними, що відповідальні за них одержать науково удокументовану відповідь..."

ЗА СПРОСТУВАННЯ МИЛЬНИХ ІНФОРМАЦІЙ.

В "Свободі" з дня 2.липня ц.р.п. Оксана Савойка-Мізь в статті "То гум іт майт концерн" пише про потребу енергійними способами реагувати на перекручені інформації про Україну і українців в американських молодечих енциклопедіях, якими з повним довіррям користується наша шкільна молодь в своїх шкільних працях і виробляє собі мильне поняття про українські справи. Вона закликає батьків нашої шкільної молоді, які закупили для своїх дітей згадані енциклопедії енергійно домагатися від видавництва спростування мильних інформацій.

Ця стаття викликала живий відгук на сторінках "Свободи" у формі листів до редакції та окремих статей. Автори тих листів та статей погоджуються з авторкою статті що до потреби спростовувати мильні інформації, однак ожив підчеркають потребу дати в руки особам які мають спростовувати відповідну літературу про українську проблематику та листи осіб авторитетних в тих справах.

Це підчеркає ще раз потребу, заторкнену на бібліотечарському панелі в Нью Йорку, зложення і опублікування листи "Ту нове ін Юкрейнієн праблемс".

ЗАКОРДОННІ ВІДГУКИ НА НАШІ ПРОЄКТИ.

Останньо одержали ми листа від Мгра М.Цюрака, професійного бібліотечаря в Аделайді в Австралії. Він прочитавши в "Свободі" статтю про потребу координації бібліографічної праці і, запитуючи чи може стати членом нашого Товариства пише: "Якщо ходить про бібліографічну працю, яку, як бачу, хочете пожвавити, то мій контакт з Вашим Товариством міг би бути до деякої міри корисним не тільки мені особисто, але також українському суспільству Аделайді чи Австралії. Також я був би дуже вдолений, якщо і я в рамках можливости міг би причинитися до кращого успіху цієї чи іншої якої праці в засязі бібліотечарства... Я вірю, що дехто в Австралії міг би може й доповнити Вами плановані бібліографічні праці. Є цілком можливо, що в бібліотеках Австралії є такі матеріали навіть з ділянки українознавства,

що їх не знайдете в США і які могли би використовувати наші науковці в США /ксерографічні відбитки/...

В зв'язку з пропонуваною Вами працею бібліографічного характеру, варто б також застановитися чи і скільки наших людей працюють професійно в бібліотекарстві Британії, Франції, Німеччині чи інших країн вільного світу. Хто знає чи вони не могли б допомогти у Вашій праці більше як Вам може видаватися. Я переконаний, що в архівах деяких європейських бібліотек можна б по-знаходити цікаві матеріали для дальшого досліджування..."

Тов. Мгр Цюрак. Дуже радо приймемо Вас як нашого дійсного члена.

Ваші цінні замітки візьмемо до уваги і поробимо заходи, щоби охопити нашим адресарем наших бібліотекарів у інших країнах Вільного Світу поза США і Канадою.

За Виділ Т.У.Б.А. Р.Верес.Голова.

УКРАЇНСЬКІ СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ ДОЧЕКАЛИСЯ СВОЄЇ БІБЛІОГРАФІЇ.

Др. Степан Ріпецький. Бібліографія джерел до історії Українських Січових Стрільців. Нью Йорк, Видавнича Комісія Братства УСС, 1965. 115 ст.

На 115 сторінках великої вісімки зібраних 1331 позицій. Це книжки, статті, в збірниках, календарях, часописах, ноти, а навіть окремі світлини, все що відноситься безпосередньо або посередньо до Українських Січових Стрільців та появилося друком в часі від 1912 до 1964.

Майже весь матеріал анотований, розділений на кільканадцять розділів, а в розділах упорядкований поазбучно за авторрами, а праці одного автора за наголовками. Автор бібліографії не обмежується до історії Січових Стрільців, а дає також матеріали, що відносяться до культу Січових Стрільців, рецензії на публікації про Січових Стрільців, матеріали контроверсійні /полеміка кругом Січових Стрільців та совітські матеріали про Січових Стрільців. Як згадує автор в передмові це вже друга бібліографія У.С.С. бо першу опрацював і видав в чч 5, 6 і 7 журналу "За Державність" в рр. 1935-1937, Петро Зленко, яка обіймає 988 позицій. Згадана та праця доповнює тільки цю бібліографію, ресструючи за рр. 1912-1935 тільки ті позиції, які були пропущені в бібліографії Зленка /разом 357 позицій/ і подаючи повністю доступні авторові матеріали за рр. 1936-1964. Разом обі бібліографії, які автор називає: Бібліографія УСС ч. I і II дають 2329 позицій.

Обширна передмова автора познайомлює читача з побудовою бібліографії та її історією. Помагає читачеві список скорочених назв видань та вживаних скорочень.

Цілість-опрацьовану фахово, доповнює загальна сторінка і короткий вступ в англійській мові.

Бажаним було би, щоби вслід за цю бібліографією появилися бібліографії інших наших військових організацій і взагалі так потрібні нам предметні бібліографії.

Р.В.

ПОТРЕБА КООРДИНАЦІЇ БІБЛІОГРАФІЧНОЇ ПРАЦІ

Не лише фаховий бібліотекар, але також кожний науковець, що працює над якоїсь проблемою, кожний журналіст, кожний учитель, що працює над розкладом лекційного матеріалу, та студент, що працює над якоюсь письмовою роботою, не кінечно дисертацією, розуміє величезне значення бібліографій та індексів. Вони - єдині вони-роблять доступною літературу всякого предмету.

У нас, на жаль, бібліографічна праця ще в сповиточку. Вона ведеться занадто децентралізовано. Над поодинокими бібліографічними проєктами працюють поодинокі бібліотекарі на власну руку і потім на власну руку стараються свої бібліографії чи індекси видати. Бібліографічну працю старається налагодити Товариство Українських Бібліотекарів Америки - установа, здається, найбільше покликана до того, бо людьми, компетентними в бібліографічній праці, є в першу чергу фахові бібліотекарі. Займаються бібліографією і книгознавством наші наукові установи НТШ та УВАН. Спонсорують деякі бібліографічні проєкти УККА та Український Інститут Америки. Також деякі інші наші установи мають у програмі різні бібліографічні проєкти.

Така децентралізація бібліографічної праці могла б сприяти видавничим можливостям, але вона має свої темні сторінки. В першу чергу це брак одного бібліографічного видавництва, яке легше могло б здобути доступ до головного відборця бібліографій та індексів - університетських бібліотек - та дуплікація поодиноких бібліографічних проєктів. Ця остання для нас дуже шкідлива, з огляду на наші дуже обмежені видавничі можливості та на економію людських сил.

Тому бажаним було б створити якийсь координаційний чинник, який планував би всю українську бібліографічну працю в ЗДА та організував видавничу справу.

На мою думку, треба створити в ЗДА Українську Бібліографічну Комісію. В її склад повинні входити представники: Товариства Українських Бібліотекарів Америки, НТША та УВАН, Асоціації Університетських Професорів, Українського Інституту Америки та Українського Публіцистично-Наукового Інституту. Попри те повинні входити як члени-спонзори, УККА та наші братські союзи. До того можна б було впровадити категорію членів спомагаючих, якими були б установи та інституції, зацікавлені чи то у бібліографічній праці чи поодинокими проєктами. Сюди входили б наші професійні організації, видавництва, книгарні, комбатантські організації та інші установи, зацікавлені бібліографічною справою.

Осідком Бібліографічної Комісії повине бути Нью Йорк з огляду на те, що тут є осідок майже всі наших центральних установ.

На випадок, якби створено Український Довідковий Центр з осідком в Нью Йорку або Вашингтоні, Бібліографічна Комісія повинна бути в тій самій місцевості і тісно співпрацювати з тим осередком.

Завдання Бібліографічної Комісії:

-Координація бібліографічної праці, в першу чергу через удержування реєстру започаткованих та зголошених бібліографіч-

них проєктів.

- Організація українського бібліографічного видавництва. Коли б усі наші бібліографії та індекси виходили в рамках одної бібліографічної серії, а менші в бібліографічному періодичному, це улегшило б збут українських бібліографій американським університетським бібліотекам, які радо купують серії.

- В осідку Бібліографічної Комісії треба депонувати всі опрацьовані бібліографії та індекси, яких не можна було видати, а які доповнюювані постійно /у випадках, де таке доповнювання потрібне/, могли б бути важливим джерелом інформації для дослідників українських проблем.

Я був би дуже радий, якби цих декілька думок на тему координації бібліографічної праці послужили підставою для дискусії і в результаті дали практичні наслідки.

Д-р Роман Верес.

Х Р О Н І К А

- - - - -

Дня 6 червня, 1964 відбулася заходом Чикагського Осередка Праці Т.У.Б.А. доповідь Проф. Дра Ярослава Ш Славутича на тему - "Русифікація України в світлі книжкової продукції".

В "Свободі" з дня 21 квітня, 1964 р. появилася друком стаття Др. Іларіона Калиневича на тему "Можливості праці в бібліотекарстві".

23 травня, 1964. Др. Олександр Соколишин виголосив в НТШ в Нью Йорку доповідь на тему "Історія віднайдення Букваря Івана Федоровича."

Той же Др. О. Соколишин улаштував вже в 1965 році виставку статей і інших матеріалів зв'язаних з Памятником Шевченка у Вашингтоні. Та виставка відбулася у Вашингтоні при нагоді вмурування документів у педестал пам'ятника. З нагоди Українського дня на Світовій Виставці в Нью Йорку він улаштував враз з П. Мироном Сурмачем виставку англомовної Українїки.

Дня 8 березня, 1965 відбувся в Українському Національному Музею в Чикаго огляд українських публікацій, яких авторами або редакторами були мешканці Чикаго.

Проф. Др. Василь Маркусь реферував Збірник в пошану українських науковців знищених більшовиками, виданий Осередком Праці НТШ в Чикаго. Др. Роман Верес реферував "Історію Українського Кооперативного Руху" Проф. Дра Іллі Витановича та 2. Збірник Українського Правничого Товариства /Ред. Проф. Др. Василь Маркусь/.

Дня 7 липня ц.р. Мгр Галина Паньків /Ганна Черинь/ виголосила на місячних сходинах Української Студентської Громади при Університеті оф Чикаго доповідь на тему "Модерна Українська література на еміграції за останніх 10 років".

В Чикаго відбулося з кінцем 1964 р. і з початком 1965 р. декілька виставок книжки та преси, в яких улаштуванню брали участь місцеві українські бібліотекарі або були виставлені між іншим книжки та періодики з Бібліотеки та Архіву Українського Національного Музею..

/Продовження Хроніки див. ст. 35./

З В І Т

з діяльності Головного Виділу Товариства Українських Бібліотекарів Америки за час від липня 1963 до липня 1965.

Останні Загальні Збори Товариства Українських Бібліотекарів Америки відбулися в Чикаго дня 16.липня,1963.На тих Загальних Зборах керівні органи Товариства в слідуючому складі вибрано:

Голова: Др Роман Верес /Шікаго/, заступник голови: Мгр Петро Гой /Нью Йорк/ і Мгр Дмитро Штогрин /Урбана, Ілл/ секретар: Мгр Андрій Мельник /Шікаго/, касієр: Мгр Еміль Басюк /Шікаго/. Контрольна Комісія: Мгр Степан Воляник /Клівленд/, Мгр Микола Кравчук /Блємінгтон, Індіана/ та Др Андрій Турчин /Блємінгтон, Інд./

В нормальних умовах в липні цього року повинні були відбутися чергові Загальні Збори Товариства, на яких Виділ повинен був предложити звіт з діяльності Товариства, а Контрольна Комісія з перевірки діяльності. З огляду на дуже мале число Товаришів, які заявили, що візьмуть участь у Загальних Зборах в Детройт, рішено Зборів не відбувати. З тої причини, з огляду на вплив дворічної каденції Головного Виділу Товариства рішив звітувати перед загалом членів на сторінках цього бюлетеню.

Чикагівська частина Виділу /голова, секретар і скарбник/ відбували засідання в міру потреби, обговорюючи на них справи Товариства та плани праці. При нагоді побуту в Чикаго Мгр.Штогрин та членів Контрольної Комісії Др Турчина та Мгр.Кравчука відбувано засідання з ними. Позатим контакт з іншими членами Виділу та Контрольної Комісії відбувався кореспонденційно.

Для обговорення справ Товариства та участі українських бібліотекарів в життю української спільноти в Америці улаштовано дня 23.травня в Чикаго окружну Конференцію бібліотекарів, в якій взяли участь всі наші бібліотекарі з Урбани та Шікаго. Для ознайомлення ширшого громадянства з проблемами бібліотекарства та книгознавства улаштовано прилюдні доповіді та панелі на бібліотекарські та книгознавчі теми /Шікаго, Нью Йорку та інших місцевостях/ про які читачі дізнаються зі спеціальних звітів в цьому бюлетені, або з хроніки.

Виділ Товариства цілий час своєї діяльності намагався скомплетувати повний список українських бібліотекарів в Зєднаних Державах, але це ішло дуже трудно бо не можна було допроситися у Товаришів, до яких Виділ звертався, списка українських бібліотекарів з їхньої місцевости та околиці. Це стояло дуже на перешкодї навязанню контактів з загалом наших членів і взагалі наших бібліотекарів. Навіть ті Товариші, яких адреси Виділ мав і удержував з ними контакт через висилку обіжників, не почувалися до потреби удержувати звязок з Товариством, не відповідали на обіжники, заклики та квестіонарі Товариства /нп.на останній обіжник в справі Загальних Зборів та проєкту зміни статута відповіло тільки 12 Товаришів/. Тільки 30 Товаришів вплатило вкладки на один чи два роки.

За час дворічної конвенції Виділ старався провадити діяльність Товариства по напрямних визначених попереднім Виділом та їх відповідно доповнювати та розроблювати. За головні завдання Виділу поставив собі:

- 33
- а. створити повний список наших бібліотекарів в ЗДПА /про труднощі зв'язані з тим повище/.
 - б. налагодити документацію професійної та громадської праці наших бібліотекарів.
 - в. дати напрямні участи наших товаришів - бібліотекарів в громадській праці.
 - г. похвалення української бібліографічної праці у вільному світі, втягання до тої праці наших бібліотекарів та її координація.
 - г. заохотити наших товаришів до творення осередків праці як підставових клітин для професійної та громадської праці наших бібліотекарів.
 - д/ налагодити співпрацю з Товариством Українських Бібліотекарів Канади та українськими научними та професійними організаціями в ЗДПА.

Для досягнення тих цілей:

а. видано чотири обіжники до членів, в яких подавано напрямні праці, сугеровано різні бібліографічні та інші проєкти та подавано інформації, які можна було зібрати про наукову та професійну діяльність поодиноких товаришів.

Обіжники розсилено на всі знані адреси товаришів, без огляду чи вони були членами товариства.

Випущено напрямні бібліографічної праці, опрацьовані головою товариства. Ті напрямні були друквані в цілості, або в витягу в щоденнику "Америка" в "Біблосі" і в чикагівській "Самостійній Україні".

б. міщено в українських часописах статті і інформації - більшою частиною пера секретаря, Мгр. Андрія Медника - про бібліотечарство, діяльність Товариства та його відділів і поодиноких товаришів.

в. збирано вирізки з преси та інформації надсилені поодинокими Товаришами про їхню професійну та наукову діяльність. Цим займався рівнож секретар, який провадив архів товариства. На жаль дуже мало товаришів надсило інформації про свою діяльність.

г. нав'язано, через Дра Олександра Соколишина, контакт з бібліографічним журналом "Біблос", щоби до деякої міри зробити його трибуною українських бібліотекарів. Зреалізування цього залежатиме від загалу Товаришів, які надсилатимуть матеріали і при чинятимуться до поширення того журналу.

г. заініційовано видання Наукового бібліотечарського Збірника. Створено Редакційну Колегію, яку очолює Мгр Микола Кравчук з Блюмінгтон, Інд. Комісія збирає матеріали до Збірника /на жаль вони надходять поволі/ та працює над пляном його сфінансування. Для сфінансування Збірника рішено:

а/ звернутися до всіх товаришів, щоби внесли на фонд видання збірника по 5 дол., які після сфінансування збірника мали би бути ротаційним фондом для інших видань товариства. б/ звернутися до поодиноких осередків праці, щоби кождий з них улаштував якусь імпрезу /нп. доповідь, панель, то-що/ з доходом призначеним на покриття видання в/ зібрати оголошення від наших видавництв та книгарень. На жаль доси тільки один з товаришів вплатив 5 дол. на фонд видання збірника.

д. вислано письмо до наших наукових та деяких професійних установ з проєктом створення Бібліографічної Комісії /про неї на іншому місці/. З усіх товариств лише одна Асоціація Універ-

ситетських Професорів потвердила одержання письма та висловила в засаді згоду на той проєкт, а проф. Роман Смаль-Стоцький на якого руки вислано письмо для НТШ, переслав його до голови Книгознавчої Комісії та хоча висловив деякі застереження що до проєкту, обіцяв в разі потреби потрібну співпрацю для його реалізації.

е. розпочато заходи для створення-рівно-ж у співпраці з іншими товариствами Українського Довідкового Центру в Нью Йорку /Проте ширше в особній статті./

є. в рамках документації українських бібліотекарів висунуено проєкт видання збірної бібліографії публікацій та готових праць наших бібліотекарів. Проєктується видати таку бібліографію в науковім збірнику.

КАСОВИЙ ЗВІТ:

Готівка перебрана від попереднього скарбника:	дол.	38.34
Касові впливи за два роки /вкладки, пожертви, ітд	"	82.00
	Разом	дол. 120.34

Видатки /кошти розмноження і розсилки обіжників, друк коверт, поштові оплати, кошти оголошень	дол.	53.40
---	------	-------

Готівка в касі	дол.	66.69
----------------	------	-------

Крім того, як згадано попередно на банківій книжочці є 5 дол. впаданих на конто видання Збірника.

Не враховано тут кошти видання цього бюлетеню, які треба сподіватися будуть покриті з розпродажу та оголошень.

Членські вкладки в звітнім періоді вплатило 30 товаришів, з того 17 за 1962 рік, 14 за 1963, 14 за 1964, 4 за 1965.

ЗВІТ ПОДИНОКИХ ЧЛЕНІВ ВИДІЛУ:

Голова: Опрацьовував в порозумінні з іншими членами Виділу-обіжники до членів. б. провадив більшість кореспонденції з замісцевими членами Виділу та Контрольної Комісії; з Редакційною Колегією Збірника та з іншими організаціями.

СЕКРЕТАР: а/ протоколював всі засідання Виділу.

б/ провадив адресар членів та архів організації вмістив статті про діяльність товариства та його поодиноких членів.

г/ займався технічним виконанням та експедицією обіжників.

СКАРБНИК: а/ провадив касу товариства, збирав та квітував вкладки.

б/ помагаджував частину кореспонденції товариства.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ:

Вище описана діяльність Товариства, яка в більшості обмежувалася до опрацьовання проєктів, яких реалізації не вдалося перевести в життя дає підставу до слідуєчих висновків:

Причиною слабкої діяльності товариства є в першу чергу брак зацікавлення наших бібліотекарів своїм українським становим товариством і взагалі брак станової свідомости, яку стрічаємо в інших наших професіях, як нп. лікарів, ветеринарів, інженерів то-що.

- 35 -

Причиною того є правдоподібно, що інші-вище згадані професії мають членів, які до тих же професій належали в краю, а бібліотекарі в більшості це люди, які перекваліфікувалися з інших найрізноманітніших професій і не встигли ще виробити в собі нової станової свідомості.

Дальше на те впливає розсіяння невеликої кількості наших бібліотекарів на великих просторах ЗША. Через те є неможливий персональний контакт між членами, а навіть відбування Загальних Зборів.

Чому можна зарядити через:

а/ організацію осередків праці місцевих та районних та перенесення на них всего тягару праці товариства так, як є в інших наших професійних товариствах./ Досі такі активні осередки праці були тільки в Урбані, Клівленді, були спроби створити такий осередок праці в Чикаго, де функції провду осередка сповняв головний Виділ./

б/ переведення двохступенних Загальних Зборів: Окружні Загальні Збори по районах, в яких брали би участь усі члени даного району і Збори Делегатів.

в/ для усправнення праці Керівних органів Товариства треба, щоби працездатна частина Виділу і Контрольної Комісії була з того самого округу.

г/ для піднесення авторитету товариства як національної організації треба, щоби існував сталий осідок товариства.

Ці всі зміни при загальнім зацікавленню наших бібліотекарів Товариством можуть причинитися до його скріплення і до реалізації його програми.

За Головний Виділ Т.У.Б.А.

Др Роман Верес
голова

Мгр Еміль Басюк
скарбник

Мгр Андрій Мельник
секретар

Х Р О Н І К А

Книжки з фондів тої ж бібліотеки становиди поважну частину виставки улаштованої при допомозі місцевих українських бібліотек рідня 23. травня, 1964 р. з нагоди інтернаціонального Шевченківського Концерту улаштованого заходами Українсько-Польсько-Чехословацько-Білоруського Комітету Приязні.

Дня 14. лютого 1965 р. відбулася улаштована о. Ред. Ярославом Свищуком виставка Католицької Книжки та Преси. Значна частина виставленої літератури була позичена з фондів Українського Національного Музею в Чикаго.

Те саме можна сказати про виставку улаштовану 29. Відділом Союзу Українок Америки дня 29. березня 1964. при нагоді виховного семінара. Улаштованим тої виставки займався тов. Роман Сасвич, який також мав доповідь на семінарі. Ця виставка насувала настирливу думку, що було би кінечним, щоби хтось з наших бібліотекарів опрацював по можності повну бібліографію української диточої та молодечої літератури, як рівнож питання, чому не звертається уваги на видавання української диточої та молодечої літератури в англійській мові для дітей і молоді, які вже не читають

/Продовження Хроніки див. на ст. 39/

- 36 -
ПРОЄКТ СТАТУТУ
Товариства Українських Бібліотекарів Америки

Стаття I.

Товариство є незарірковою професійною організацією.

Стаття II: Назва Товариства.

Назва Товариства: Товариство Українських Бібліотекарів ЗША.

Стаття III. Осідок Товариства.

Осідком Товариства і його Головної Канцелярії є.

/Тільки у випадку, коли осідком Товариства була би інша місцевість як Нью Йорк/:

У Нью Йорку є осідок Зв'язкового Товариства з іншими Українськими Центральними організаціями та його канцелярії.

Стаття IV. Завдання Товариства.

1. Об'єднання бібліотекарів українського походження в ЗША як особного професійного сектора української спільноти в ЗША.
2. Документація професійної, наукової та громадської праці бібліотекарів українського походження в ЗША.
3. Збирання і поширення інформації цікавих для членів з професійних оглядів.
4. Поширення та координація бібліографічної праці в ділянці україністичних та загальних славістичних студій.
5. Заохочування до теоретичних студій в ділянці українського книгознавства.
6. Удільвання порад українським бібліотекам та україністичним колекціям в ЗША.
7. Удержування приязних взаємин та співпраця з товариствами бібліотекарів українського походження в інших країнах, українськими науковими та професійними організаціями та нашими професійними організаціями зокрема в ділянці славістичних та східно-європейських студій.

Стаття V. Членство.

Членом Товариства всіх категорій можуть бути особи українського походження.

Члени звичайні: Професійні бібліотекарі з закінченою бібліотекарською освітою.

б/ предметні спеціалісти без бібліотекарської освіти, які виконують професійну працю в бібліотеках.

в/ бувші бібліотекарі - на професійному поземі - які працювали в бібліотеках на Україні.

г/ студенти бібліотекарських шкіл, які виконують професійну працю в бібліотеках.

Члени надзвичайні:

а/ студенти бібліотекарських шкіл, які не виконують професійної праці в бібліотеках.

б/ півпрофесійний бібліотечний персонал.

Надзвичайні члени мають усі членські права -одначе не можуть бути вибрані до Виділу Товариства.

Членами обох тих груп можуть бути особи, які живуть і працюють в ЗДПА або в інших країнах вільного світу, в яких немає красивих товариств українських бібліотекарів.

Почесні члени: Почесним членом стає особа без огляду на місце замешкання, яку запропанував Головний Виділ, а Загальні Збори приймили.

Стаття VI. Осередки праці і округи.

Для справнішого функціонування Товариства та обхоплення всіх українських бібліотекарів на терені ЗДПА твориться округи /поділ на округи буде подано в Правильнику Товариства і може бути змінюваний відповідно до кожочасної потреби/.

В В місцевостях де перебуває і працює принайменше три особи, які згідно з цим статутом мають право бути звичайними членами Товариства, твориться Осередок праці. Голову Осередка Праці вибирають члени Осередка, а затверджує Головний Виділ.

Стаття VII. Керівні органи Товариства.

I. Товариством керує Головний Виділ Товариства. Він складається з Голови, двох заступників, Секретаря, Скарбника, двох заступників членів Виділу та по одному представникові з кожної округи.

/Лише у випадку якщо осідок Товариства буде в іншому місці як Нью Йорк/:

До Виділу входить звязковий з іншими українськими центральними організаціями.

II. Контрольна Комісія складається з трьох членів і двох заступників.

Контрольна Комісія вибирає на першій засіданню свого президента.

Принайменше трьох членів Головного Виділу і один заступник повинні перебувати в місці осідку організації.

Всі три члени Контрольної Комісії повинні бути з округи якій є осідок Товариства.

Стаття VIII. Загальні Збори.

Загальні Збори Товариства відбуваються що два роки.

Загальні Збори є двостепенні: Окружні Збори і Збори Делегатів.

I. Окружні Збори. Окружні Збори відбуваються не пізніше як 6 місяців перед Зборами Делегатів.

Вони: вислухують звіт Головного Виділу і ставлять внесок на уділення абсолюторії.

Дискутують над проблемами, що відносяться до Товариства в цілості згл. району і пересилають висліди дискусії і евентуального голосування Головному Виділові.

Вибирають Делегата від Округи до Головного Виділу та кандидатів на членів Головного Виділу і Контрольної Комісії та апробують голів Осередків праці, вибраних тими ж осередками.

Вибирають по двох делегатів на Збори Делегатів.

2. Збори Делегатів. Збори Делегатів відбуваються в часі і місці означеному для їх переведення.

Вони: Вислуховують Звіту Контрольної Комісії і на підставі того звіту і внесків Окружних Зборів уділяють абсолютну рішучість уступачому Виділові.

Приймають до відома звіт Номінаційної Комісії; приймають листу кандидатів в члени Головного Виділу і Контрольної Комісії, а в разі рівності голосів між двома кандидатами рішення більшістю голосів.

Розглядають внески предложені Окружними Зборами та свої власні, приймають ухвали, які є обов'язуєчими для цілого Товариства.

Устійнюють висоту членської вкладки на найближчу каденцію.

Стаття IX. Вибори.

Загальні Збори вибирають номінаційну Комісію.

Номінаційна Комісія одержує від її Головного Виділу висліди Виборів на Окружних Зборах і укладає з них і зі своїх кандидатів листу кандидатів на членів Головного Виділу, заступників /зв'язкового/ та членів Контрольної Комісії і їх заступників.

Листу кандидатів розсилає Номінаційна Комісія усім членам Товариства не пізніше як 3 місяці перед Зборами Делегатів.

Всі члени Товариства є обов'язані до 4 тижнів після одержання відіслати свої голоси на адресу подану в картці до голосування.

Не пізніше як 4 тижні перед Зборами Делегатів Номінаційна Комісія укладає листу вибраних і предкладає її Зборам Делегатів.

Стаття X. Правильник Товариства.

Докладно діяльність Товариства, його керівних органів, поділ та діяльність Округ та Осередків Праці нормує Правильник Товариства, який буде уложений і предложений членам до затвердження не пізніше як 6 місяців після прийняття цього статуту.

Стаття XI. Зміна статуту і правильника.

Статут та правильник Товариства може бути змінений кореспонденційним шляхом звичайною більшістю голосів, однаково ж не менше як половина членів, які платять вкладки.

Стаття XII. Розв'язання Товариства.

Товариство може бути розв'язане більшістю голосів двох третих усіх членів. На випадок розв'язання документи та майно Товариства переходить на Наукове Товариство імени Шевченка в ЗДПА або Українську Академію Наук в ЗДПА, згідно з рішенням принайменше половини голосуючих в справі розв'язання Товариства.

ОБОВ'ЯЗАННЯ ЗМІН СТАТУТУ.

Стаття II. Доповнення назви є оправдане тим, що Товариство обмежується тільки до українських бібліотекарів в ЗДПА.

Стаття III.3 огляду на авторитет Товариства як національної установи є конечним, щоби воно мало сталий осідок, а не зміняло його з кожним нововибраним головою.

Найкраще надавався на осідок Товариства Нью Йорк, з огляду на те, що тут є осідок наших наукових і професійних організацій, тут був би осідок плянованих Бібліографічної Комісії та Українського Довідкового Центру і в Нью Йорку та околиці перебуває і працює більшість наших бібліотекарів, так що вибір керівних органів Товариства не представляв би жадних труднощів.

На випадок коли би устійнено осідок Товариства в іншій місцевості як Нью Йорк, було би конечним приймати постанову проєкту статута про звязкового.

Стаття У. Поширення категорій осіб які можуть бути звичайними чи надзвичайними членами Товариства є обосноване життєвою конечністю і оправдане тим, що і американські професійні бібліотекарські товариства знають подібні категорії членів.

Стаття VII. Постанова про те, що принайменше 3 членів Виділу і один заступник повинні жити в осідку Товариства, а 3 членів Контрольної Комісії в Окрузі, в якій є осідок Товариства є оправдана оглядами на справність функціонування керівних органів Товариства.

Стаття VIII. Досвід з перших 4 років Товариства показав, що дуже мало членів Товариства має змогу чи охоту приїхати на безпосередні Загальні Збори. Тому всі постанови таких Загальних Зборів, а зокрема вибір керівних органів є дуже випадковими. Цему може запобігти тільки двостепенність Загальних Зборів. Аналогічні постанови мають статuti інших наших професійних організацій, зокрема Українського Лікарського Товариства. З того впливають також зміни постанов про вибір керівних органів Товариства.

Х Р О Н І К А

по українськи, а треба знайти спосіб, щоби їх удержати при українстві.

Вкінці треба згадати ще про одну виставку книжки, до якої не причинилися ані українські бібліотекарі, ані Бібліотека Українського Музею, а яка всетаки заслуговує на увагу.

Це була виставка улаштована в приміщенні Українського Національного Музею в Чикаго в днях 28. і 29. травня, ц.р. з нагоди 15. ліття існування Товариства Українських Ветеринарів Америки. Виставку, що містила в основному матеріяли з приватних колекцій Проф. Дра Розгона і Дра Павла Сениці та архіву Товариства, улаштував Др Павло Сениця.

Поруч поважної колекції ветеринарної літератури в українській, англійській та інших мовах звертали на себе увагу передовсім: публікації поодиноких українських ветеринарів, упорядковані за авторами, табльо з фотографіями з життя організацій та професійної і громадської праці українських ветеринарів та величезний альбом вирізок з преси, що відносяться до діяльності товариства та українських ветеринарів. Прекрасний зразок професійної документації, якої ми бібліотекарі можемо позавидувати.

/Продовження Хроніки див. ст. 50./

УКРАЇНСЬКІ БІБЛІОТЕКАРІ І СЛОВ'ЯНСЬКА СЕКЦІЯ А.Л.А.

Кожному ясним як важною є розбудова українських відділів в американських та канадських університетських бібліотеках, правильна класифікація та каталогування українських матеріалів і яку роль в тому всему можуть відіграти українські бібліотекарі. Тому що дуже багато в тому напрямі можна досягнути через активну участь наших бібліотекарів в організації бібліотекарів славистів - Слов'янській Секції при А.Л.А. містимо слідуєчі статейки на ту тему тої секції, її починів та нашої співпраці з нею.

АМЕРИКАНСЬКА БІБЛІОТЕЧНА АСОЦІАЦІЯ І НАША УЧАСТЬ В ЇЇ ДІЯЛЬНОСТІ

На останній конвенції Американської Бібліотечної Асоціації в Дітройті було зареєстрованих 5.950 учасників. Між ними взяли участь в нарадах цієї конвенції 20 українців. При цьому треба додати ще одну деталь до цієї інформації, а саме, що згадана асоціація об'єднує ок. 26.000 бібліотекарів, а з 150 українських працівників книжки в США лише 19 осіб є членами цієї американської організації, яка провадить цілком бібліотечною політикою в США та відіграє найбільш впливову роль в цілому світі в ділянці бібліотекарства.

Перед двома роками старанням ініціативної групи, яку в дійсності заснували два українські бібліотекарі, зорганізовано при Асоціації Дослідчих та Університетських Бібліотек АБА Східно-Європейську і Слов'янську Секцію. Після двох років існування членство цієї секції зросло до понад 100 осіб і слід припускати, що в найближчих роках ця клітина, що має спеціальне завдання, пошириться на дійсно потужну організацію, яка буде мати впливовий голос в ділянці слов'янського бібліотекарства і в тому політики супроти українських проблем у цій ділянці. Однак відношення до українських питань цієї організації буде передусім залежати від нашої участі в її праці, а передумовою до цього є членство в АБА.

В дотеперішній праці секції українці брали дійсно активну участь і мали вплив на її діяльність. В майбутньому, з поширенням членства секції ця наша участь в реалізації широко запланованої роботи цієї клітини АБА буде в першій мірі залежати від числа українських бібліотекарів - членів АБА і секції. Іншими словами доля української проблематики на форумі Американської Бібліотечної Асоціації спочиває в руках самих українських бібліотекарів, тому уважасмо, що дальша ініціатива в цьому питанні є за ними, особливо тими нашими професійними колегами, що ще не є членами Американської Бібліотечної Асоціації.

Д.Шт.

ДОВІДНИК СЛОВ'ЯНСЬКИХ БІБЛІОТЕКАРІВ США І КАНАДИ

Минулого року Управа Східно-Європейської і Слов'янської Секції при АДУБ-АБА рішила видати Довідник слов'янських бібліотекарів США і Канади, яких є ок. 300 в цих обох країнах. Після довгих дискусій доручено редагування цього довідника кол. П. Говсі, який є загально поважаний в колі цієї секції. В часі року

редактор підготував відповідний запитник і розіслав усім бібліотекарям, що заангажовані, або ближче зацікавлені східно-європейськими, головню слов'янськими проблемами, в тому числі всім українським бібліотекарям. До цього часу майже всі, хто дістав згаданий запитник, переслали свої відповіді. Не відповіли лише ...українці, згідно переслала виповнений запитник тільки половина українських бібліотекарів. Слід підкреслити, що таке ставлення бататьох з нас утруднює поважно заплановану працю і кладе редактора довідника в невігідне становище.

Якщо комусь з якихось причин не вигідно відповідати на всі питання запитника, тоді хай відповідь на ті, що йому вигідно, або хай прямо відповідь коротко, що він не бажає, щоб його ім'я помішувати в довіднику. Тоді редактор буде мати ясний образ, швиш скільки осіб бажають собі бути помішеними в довіднику, але збувати цю важливу справу мовчайкою - це видається неповажним.

Другою справою, зв'язаною з довідником і особливо нашими бібліотекарями, що над нею слід зупинитись - це питання місця народження. В запитнику проситься, щоб при місці народження подавати назву країни, узглядняючи її територію після другої світової війни. Отже йдучи за її принципом Конгресової бібліотеки всі українці, незалежно від того, в якій частині України і в часі якої окупації вони народились, повинні подавати назву - Україна / не УРСР, ССРСР, Польща, Австрія, Румунія чи Чехо-Словацчина/. В протилежному випадку порушимо загально прийнятий принцип і скривимо самі себе.

На перший погляд ці речі видаються наскрізь зрозумілі і ясні, і, здавалось би, що не варто звертати на них уваги. Одначе замітимо, що власне плутанина в цій засадничій проблемі вже замітна у виповнених досі запитниках.

Д.Шт.

СХОДИНИ СЛОВ'ЯНСЬКОЇ СЕКЦІЇ А.Л.А. в Детройті, дня 8.УІІ.65

Слов'янська секція відбула свої річні сходи в четвер, 8. липня, о год. 4.30 популудні. Зборами проводив уступачий голова Др А. Турчин. Промовцями проф. Ордон /проф. історії схід. Європи/ при Вейн університеті в Дітройті, який говорив на тему аквізиції слов'янських книжок і п. Кубініч /не знаю, чи це точно прізвище/ головний редактор національної бібліографії Югославії, який в цьому часі обіжджає США. В дуже короткій дискусії /через брак часу/ брало участь 4 особи, з них двох українців: А. Макух і Б. Винар. Після цього голова подав до відома склад нової управи, яку запропанувала номінаційна комісія /звітував за цю комісію О. Кудрик, її голова/ і члени ще перед конвенцією кореспонденційним способом вибрали. Отже ж нову управу очолює на цей рік п. Л. Бюст /вона в Колумбійському ун-ті/, її заступником і головою в слідуєчому році вибрано Б. Винара, секретар який аме-риканець якого прізвища не пригадую. Четвертим членом управи є-бувший голова А. Турчин. Так що маємо двох членів в новій управі. Всіх українців на зборах було 19. Всі вони, крім одного є членами А.Л.А. Секція поволі розгортає свою працю і є всі вигляди, що стане потужною організацією. Якщо ж наші бібліотекарі стануть

членами А.Л.А., тоді будемо мати забезпечене керівництво в цій інституції. Є вигляди, що вкладки членства А.Л.А. для членів Слов. секції будуть умірковані. В цій справі вже робив заходи кол. Турчин з рації голови секції. Всіх присутніх на зборах було ок. 100.

Д.Шт.

НАРАДА УКРАЇНСЬКИХ БІБЛІОТЕКАРІВ НА КОНВЕНЦІЇ А.Л.А.
в Детройті 8. липня 1965.

8. липня, о год. 11.30 відбулись сходи українських бібліотекарів. Сходи відбулись в кафетерії Кобо гол, тобто в приміщенні конвенції АЛА. Закінчились вони о год. 2.30. Всіх присутніх на сходинах було 15 осіб /не було З. Гуцуляка, В. Баосана, В. Вериги і І. Андрусяка / . Сходинами проводив я, а кол. Кравчук протоколював /він перешле протокол, лише йому треба буде про це....../ Сходи відбулись за спільним обідом і мали неофіційний, чи радше безпосередній характер. Програма сходи була слідуєча:

1. Дискусія і постанови відносно зміни статуту - поданих точок, що їх подала Головна Управа.
2. Справа Загальних зборів ТУБА.
3. Бібліографічний центр.
4. Видання ТУБА і поодиноких членів ТУБА.
5. Різне.

Після дискусії всі ухвали винесено голосуванням.

Отже рішено пропонувати Головній Управі /додати до статуту/:

І. а/ Осідок Управи ТУБА є там, де знаходиться Голова Управи.

б/ Осідку в жадному разі не переносити до Нью Йорку з тої причини, бо наше членство на сході, головно в Нью Йорку і Вашингтоні зовсім інертне і немає надії, що вивяжеться з обовязків. Середусі стейти, головно Чікаго ще найкраще надаються на осідок Управи.

в/ Працю поділити радше на округи: 1/ Чікаго, Блумінгтон, Урбана і західні стейти; 2/ Детройт, Клівеланд, Анн, Кент і ближчі околиці; 3/ Східні стейти. Ці округи повинні відбувати свої конференції і виносити постанови, як пропозиції для Гол. Управи. Якщо деякі осередки праці є готові творити свою локальну клітину, тоді Гол. Управа повинна це апробувати, але не встановляти згори таких осередків діяльності.

2. Рішено пропонувати Гол. Управі покликати до життя Номінаційну комісію, яка в часі року підбере відповідний склад нової управи і подасть свій внесок на загальних зборах ТУБА, які повинні відбутись підчас конвенції АЛА 1966 року в Нью Йорку, на яких напевно буде велике число наших членів. Дальші загальні збори можна відбувати і кореспонденційним способом, шийш якщо обставини не дозволять відбути їх безпосередньо. Знову ж в часі дальших конвенцій АЛА члени ТУБА, що будуть учасниками тих же конвенцій, повинні відбувати свої річні засідання з підготовленою програмою.

3. Бібліографічний центр є дуже на часі і до конкретної його організації слід вже приступити. Його не творити при жадній

з існуючих наукових укр.установ,але організувати,як самостійне тіло до якого входили б представники тих же установ. Найкращий осідок для цього центру,як показує практика,являється знову Чикаго.

4. З виданнями ТУБА треба бути обережним,щоб не видавати публікацій в роді першого бюлетеню,який приніс нам лише сором. Др.Луців,який має свою друкарню,погодився видавати наш бюлетень,та інші видання /меншого формату/ за дуже низьку ціну,а коли треба,то й задармо. Праці наших членів /я подаю як приклад індекса Дра Вереса/ можна видати як серію видань Денверського Університету,де Др. Б.Винар має достатній вплив в цій справі.Найкраще,як ці праці є англійською мовою,яке це не значить,що українські праці мають менші вигляди. Справу запланованого збірника реферував кол.Кравчук.Більшість статей вже є готові,решта вкортці дійдуть.Ухвалено порадити,щоб збірник появився англійською мовою; цим ми покажемо нашу працю назовні і здобудемо собі належне місце. В укр.мові збірник не принесе нам належної користі.Планується /реферував Винар/ видати заходами Слов.секції Словянського "Вінчеля",якого повинні підготувати наші бібліотекарі; в ньому головне місце займала б україніка; головним мотором цього плану був кол.Гой.

Д.Шт.

З ЖАЛІВНОЇ КАРТИ.

Невмолима смерть вирвала знову одну жертву з наших рядів.
Дня 28 червня,ц.р.помер,проживши 56 літ

Др. ЯРОСЛАВ СУШКІВ.

Покійний,уроженець Перемищини,закінчив Експортівку у Львові,здобув дипломи Магістра Економічних Наук та Доктора Філософії на Українському Вільному Університеті в Мюнхені.

Покійник,який вже в краю працював на керівних становищах в кооперації,по приїзді до Америки дальше спеціалізувався у бухгалтерії /еквантінг/.

В р.1959 покійний здобув ступень Магістра бібліотекарства на Вестерн Різерв Юніверзтіти в Клівленд,Огайо і працював як бібліотекар в Католицькій Семінарії Борромео в Уікліф, Огайо. Попри те брав живу участь в нашому громадському житті,зокрема займав відповідальні становища в економічних українських установах міста Клівленду.

Покійник був головою Осередка Праці нашого Товариства в Клівленд,Огайо.

Покійник залишив прибиту горем дружину та братів,яким вислови найглибшого співчуття складає

Головний Виділ Товариства Українських Бібліотекарів Америки.

List of Librarians of Ukrainian Origin

(This list is incomplete)

UNITED STATES OF AMERICA

- Andrusiak, Elias, Dr. 13485 Moran Ave., Detroit, Mich.
- Antypiw, Xenia. Detroit Public Library. 5201 Woodward, Detroit, Mich.
- Babiak, Paul. University of Illinois Library, Dept. of Non-Western Languages. Urbana, Illinois.
- Baran, Volodymyr. 2860 Neibel St., Detroit, Mich.
- Barnaj, M. 813 Videll Pl., Silver Spring, Maryland.
- Barkovskyj, Roman. 24 Riverview Pl., Yonkers, New York.
- Basiuk, Emil. 3814 W. Thomas, Chicago, Illinois.
- Batiuta, Vira. 5932 N. Camac St., Philadelphia, Pa.
- Bedriy, Anatol. 666 Ocean Ave., Brooklyn, New York.
- Berowec, Halyna, Mrs. 1603 Drexel St., Takoma Park, Md.
- Biloskurska, Oresta. 4010 Gilbert St., Detroit, Mich., 49210.
- Bilynskyj, Hnat. c/o "America" 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.
- Borkovskyj, Roman, Dr. 24 Riverview Pl., Yonkers, New York.
- Bykovskyj, Lev. 2245 Julian St., Denver 11, Colo.
- Caryk, Teodor. 418 Derfoed Ave., Silver Spring, Md.
- Chaws, Volodymyr, Dr. Detroit, Mich.
- Dacko, Roman T. 2500 Godson Ave., Detroit 12, Mich.
- Dankevych, Michael. 5026 Bradley Blvd., Chevy Chase, Md., 20015.
- Danko, Osyp, Dr. 1090 Amsterdam Ave., Apt. 8., New York, 25, New York.
- Demchuk, Chrystyna, Mrs. New York.
- Dmyterko, Roman. 850 N. Campbell St., Chicago 22, Illinois.
- Drazniowskyj, Aleksander. 32-97 30th St., Long Island City 6, New York.
- Dutka, Orest. 4225 80th St. Elmhurst 73, New York.

- Fediuk, Simon. 160 1st Ave., New York 9, New York.
- Fedynskyj, Yuri, Dr. 1604 E. 2d St., Bloomington, Ind.
- Gavur, Marian. Kent State University Library, Kent, Ohio.
- Goy, Petro. 513 E. 6th St., New York 9, New York.
- Halamay, Stepan, Dr. Seton Hall University Library, South Orange, New Jersey.
- Hladky, Iryna. 69 N. 17th St. Harrisburg, Pa.
- Hodowanec, Jurij, Dr. 526 Camac St., Phila., Pa.
- Holian, Lidia. 1318 W. Blvd., Cleveland, Ohio
- Horak, Stefan, Dr. 1627 E. 3rd St., Bloomington, Ind.
- Horban, Petro. 3810 Broadway Ave., New York 32, New York.
- Horodecky, Ilija. 207 Roosevelt Ave., Syracuse, New York, 13210.
- Hryshko, Vasyi. 823 N.E. 57th St., Seattle 5, Washington.
- Huculak, Vasyi, Dr. 503 Broad St., Warrensburg, Mo.
- Humeniuk, Stanley. 420 Murrow Ct., Lawrence, Kansas.
- Ilnyckyj, Roman. New York Public Library, 42nd & 5th Ave., New York, New Yk.
- Ivashchuk, William (Wasyi). 2735 W. Haddon, Chicago 22, Ill.
- Kalyn, Larry (Kalynevyeh, Ilarion) Dr. 4105 W. St., N.W. Washington, D.C.
- Kiobuz, Joseph. Wayne State Univ. Medical Library. Address:
64 Mollet St., Detroit, Mich.
- Kobrynsky, Anna. c/o Shevchenko Scientific Society, 302-304 W. 13th
St., New York 14, New York.
- Kokot, S.A. 809 E. Kingsley St., Ann Arbor, Mich.
- Kolesnyk, Dmytro. University of Illinois Library. Non-Western Books Dept.
Urbana, Illinois.
- Kolosiuk, Hala. Detroit, Mich.
- Koltun, Julian. 5324 N. Broad St., Philadelphia, Pa.
- Korovycky, Ivan. 6041 12th St., Philadelphia 30, Pa.
- Kos, Roman, Dr. 873 N. 22nd St., Philadelphia 30, Pa.

- Kotyk-Stepanovych, N. 2809 Erie St., S.E., Washington, D.C., 20020.
- Kovaliuk, Jeannette Jaroslava. 616-18 W. 1st. St., New York, N.Y., 10033.
- Kravcheniuk, Osyp, Dr. 71 Randolph Ave., Jersey City, New Jersey.
- Kravchuk, Mykola. 801 Atwater Ave., Bloomington, Ind.
- Krucko, Eugene Bohdan. 610 Woodside Dr., Kent, Ohio.
- Kuchar, Roman, Dr. 2402 Canal Blvd., Hays, Kansas, 67601.
- Kudryk, Oleh. Indiana Univ. Library., Bloomington, Ind.
- Kulchycky, Wolodymyr. 116 Bright St., Jersey City, New Jersey.
- Kushnirenko, Mykola, Dr. Library of Congress, Washington 25, D.C.
- Labunka, Myroslav. 316 E. 8th St., New York 9, New York.
- Lesko, Ivan, Dr. 929 Maria Ave., Canton, Ohio.
- Levycky, Jaroslav. 2316 Rice. Chicago 22, Illinois.
- Lozynsky, Vera. 2331 W. Rice, Chicago 22, Illinois.
- Luchechko, Ivan. 359 Fulton Ave., Jersey City, New Jersey.
- Luchkiv, Vasyl. Slavic cataloger, University of Iowa Library, Iowa City, Iowa.
- Luciw, Wasyl. 48 Cullio den rd., Stanford, Conn.
- Makarenko, Vera. 1811 Wyoming Ave., Washington, D.C., 20009.
- Makuch, N. Univ. of Mich. Library, Ann Arbor, Mich.
- Melnyk, Andrij. 833 N. Hoyne, Chicago 22, Illinois.
- Miyakovsky, Volodymyr. c/o Ukrainian Academy of Arts and Sciences, 206 W. 100 St., New York, New York.
- Mirchuk, Petro, Dr. 5012 Marvine St., Phila. 41, Pa.
- Mycak, George. 234 E. 5th St. New York 3, New York.
- Nykorovych, Mychajlo. 902 Oak Lane Ave., Phila., Pa.
- Olesnycky, Ostap. 930 S. 20th St., Newark 8, New Jersey.
- Omelchenko, Vasyl. 462 Bradford St., Brooklyn 7, New York.
- Onoprienko, George. University of Florida Law Library. Coral Gables, Fla.

- Orenchuk, Volodymyr, Dr. 2122 Laurelei Ave., San Jose 28, Calif.
- Ornovych, Anna, Dr. Fordham Univ. Library, New York, New York.
- Paciavsky, Yaroslava. 6008 N. 12th St., Phila, Pa.
- Pali, Mychajlo. Cataloger, Univ. of Colorado Libraries, Boulder, Colo.
- Pankiv, Anna, Mrs. (Lit. pseud: Hanna Cherin') 8901 S. Greenwood, Chicago, Illinois.
- Perejma, Euhem, Dr. Freeport, Long Island, New York.
- Petrivsky, Eugene. 924 8th St., Boulder, Colo.
- Plaskach, Methodius. 23012 Lake Rd., Bay Village 40, Ohio.
- Pomirko, Kalyna Vera. 1010 W. Green St., Apt 495, Urbana, Ill., 61801.
- Pryjma, Martha, Mrs. 2530 75th Ave., Elmwood Park, Illinois.
- Rejnarowych, Roman. 46 Sheerer Ave., Newark, New Jersey.
- Rozankovsky, I., Mrs. 44 St., Marks Pl., New York, New York, 10003.
- Rudnycky, Waldo, Dr. 2170 University Ave., Bronx 53, New York.
- Rudyk, Marta. 353 7th Ave., Brooklyn, New Jersey.
- Sajevych, Roman. 1049 N. Leavitt, Chicago 22, Ill.
- Sawchuk, Marta. 2074 Vyse Ave., Bronx 60, New York.
- Savycky, Roman. c/o Dr. N. Shlemkevych, 916 Nonroe Ave., Elizabeth, N.J.
- Sheparovych, Zenon B. 40 Knollbrook Rd. Apt 2, Rochester, N.Y., 14610.
- Sekula, Maria. Social Library, Boston, Mass.
- Shepelavey, Christina. 218 Briar Cliffe Rd., Dewitt, N.Y., Via Syracuse, 13214.
- Shrohryn, Dmytro. 1102 Centennial Dr., Champaign, Illinois.
- Sokolyszyn, Oleksander, Dr. 36-31 30th St., Astoria 6, L.I.
- Sonevitsky Natalia. 309 E. 5th St., New York 3, New York (Barnard Coll. Lib.)
- Sonevicky, Leonid, Dr. 2466 Webb Ave., New York 68, N.Y.
- Starosolsky, Juniy, Dr. 1515 Quinwood St., Hyattsville, Md.
- Shchuka, Maria. 7951 Montgomery Ave., Elkins Park, Pa.

- Tarnavsky, Marta. 4624 N. 13th St., Phila., Pa.
Tarnavsky, Ostap. 4624 N. 13th St., Phila., Pa.
Troitsky, Vera. 36 Lansing Station Rd., Ludlowville, N.Y.
Turcheniuk, Christine. 4734 Marvine St., Phila., Pa.
Turchyn, Andrij, Dr. 2633 Dekist St. Bloomington, Ind.
Weres, Roman, Dr. 3306 W. Crystal, Chicago 51, Illinois.
Wolanyk, Stefan. 3928 Brooklyn Ave., Cleveland 9, Ohio.
Wojciech, Roman, Dr. 404 Powell Ave., Waukegan, Ill.
Wynar, Bohdan, Dr. 6008 S. Lakeview, Littleton, Colo.
Wynar, Lubomyr, Dr. 634 Highland Ave., Boulder, Colo.
Wytvycky, Wasyl. 20207 Riopelle, Detroit 3, Mich.
Zaplitnyj, Antin, Dr. 3407 Carpenter St., Detroit 12, Mich.
Zabko-Potapovych, Bohuslava. Research Librarian, E.I. du Pont de Nemours & Co., Wilmington, Del., 19898.
Zeltyay, Ludvig M., Dr. 1723 S St., S.E., Washington, D.C.

Additional addresses and changes

- Bachynsky, Leonid. c/o Ukrainian Museum, 3425 Broadview Rd., Cleveland 9, Ohio.
Baran, Volodymyr. River Rouge Library, 221 Burke, River Rouge, Mich.
Res: 12274 Moran, Detroit, Mich., 48212.
Chaws, Volodymyr, Dr. University of Detroit, Detroit, Mich.
Heculak, M., Dr. Southern Illinois University Lib., Carbondale, Ill.
Toman-Cirka, Vera. Telephone Reference Librarian, Brooklyn Public Library, Brooklyn, New York.
Yasinskyj, Mykola. Library of Congress, Washington, D.C.

Honorary member of our Association

Rudnycky, Jaroslav B. Chairman of Department of Slavic Studies, Univ. of Manitoba, Winnipeg, Man.

Canada

Bazylevych, Anatol, Dr. 45 Hepbourn St., Toronto, Ont., Canada.

Bezchlibnyk, Wasyl. 5 Gladfern Rd., Toronto, 18, Ont., Canada.

Bonk, John. 40a Northumberland St., Toronto, Ont.

Borowyk, Michael. 1290 Snowdon St., Ottawa 8, Ont.

Boyko, Max. 1678 Whitehall Dr., London, Ont.

Budurovych, Bohdan. 184 Rusholme Rd., Toronto, Ont.

Gerych, George, Dr. Ottawa University Library, University of Ottawa, Ottawa, Ont.

Gregorowich, Andrew. 239 Chaplin Crescent, Winnipeg, Man.

Kazymyra, Bohdan. 2100 MacPherson Ave., Regina, Sask.

Krenta, Nicholas. 27 Gamble Ave., Toronto 6, Ont.

Melnyk, Peter. 18 McMaster Ave., Toronto 7, Ont.

Muchin, John. 165 Landsowne St., Winnipeg, Man.

Negrych, Olena, Mrs. 983 Bannerman Ave., Winnipeg, Man.

Ostashevsky, Roman Josaphat. 12938 119th St., Edmonton, Alta.

Sosnovsky, Michael. 448 Ancaster Ave., Ottawa, Ont.

Suchoversky, Celestin Nicholas. 13709 102nd Ave., Edmonton, Alta.

Veryha, Vasyl. 215 Grenadier Ave., Toronto 3, Ont.

Australia

Ciurak, M. 3 Welkin St., Windsor Gons (Adelaide) S.A. Australia.

Х Р О Н І К А

Виставлені були також поштові значки, видані з нагоди 50-літніх роковин оснування Товариства Українських Студентів Ветеринарії "Ватра".

Щоби закінчити з хронікою Чикага, треба згадати про Ревію, в якій виконанні взяли участь всі молодечі організації Чикага - улаштовану знову-заходами і на користь Бібліотеки Українського Національного Музею в Чикаго, дня 11.квітня ц.р.

Участь наших бібліотекарів в громадській праці: Тов.Мгр. Ільницький є Редактором органу Т-ва "Самопоміч" - "Наш Світ".

Др.Любомир Винар є видавцем та редактором квартальника "Ж" "Український Історик"

Персональні справи:

Наш містоголова Мгр Дмитро Штогрин став головним каталогогером новоствореного Відділу Незахідних мов /обеднані давні відділи словянських і азійських мов/ Бібліотеки Іллінойського Університету і дістав титул професора.

Мгр Роман Масвич став начальником Каталогогого Відділу Правничої Бібліотеки Нортвестерн Юніверзیتی в Чикаго. В тому ж відділі стала працювати Мгр Марта Прийма, яка студіює бібліотекарство.

Мгр Роман Дмитерко змінив працю і працює зараз у довідковім відділі Де Пол Юніверзیتی в Чикаго.

Мгр Ярослав Левицький почав працювати в бібліотеці Нортвестерн Юніверзیتی в Еванстоні.

Мгр Анна Паньків /знана краще під літературним псевдом: Ганна Черинь/ почала працювати заступником шефа Відділу Періодиків в бібліотеці Юніверзیتی оф Чикаго.

Др Іляріон Калиневич перенісся з Клівленду Огайо до бібліотеки Департаменту рільництва у Вашингтоні.

Др Юрій Годованець дістав призначення на директора Публичної Бібліотеки в Картерет, Н.Дж.

Осягнені наукові ступні:

Др Юрій Фединський заступник Директора Правничої Бібліотеки Університету Індіана в Блумінгтон, одержав на тімже університеті ступень Доктора Права. /Він має вже Докторат права з університету в Інсбруку./

В тому самому часі його дружина п.Наталія з дому Мошинська, одержала ступень доктора філософії з геології.

Публікації наших бібліотекарів:

Відома наша поетка Ганна Черинь /Мгр Галина Паньків/ випускає у видавництві Ю.Середяка в Аргентині збірку подорожніх нарисів п.н."Ідьмо зі мною"

Др Роман Кухар /літературне псевдо Р.Володимир/ випустив останню збірку поезій "Палкі серця". Автор планує видати цю збірку в англійським перекладі.

Др Богдан Винар видав перший том поважного твору "Промисловість України", який вийшов в записках Історично-філософичної Секції НТШ. З інших давніших його праць треба згадати підручник Довідкового Бібліотекарства /Референс/.

Др. Любомир Винар видав історію українського друкарства та студію про Дмитра Байду-Вишневецького. Зараз працює над більшим твором про Українських Козаків, якого уривки були друковані в Українським Квартальнику.

Того ж автора праця "Матеріали з історії в бібліотеці університету Кольорадо" в англійській мові містить також чимало матеріалів до української історії.

Мгр Петро Той, який давніше вже випустив працю про довідкові матеріали з обсягу російських студій в бібліотеці Сіті Каледж в Нью Йорку, видав тепер в співпраці з двома іншими авторами /Американцем і Мексиканцем/ англо-іспанський словар бібліотекарської та книгознавчої термінології та працює тепер над таким українсько-англійським словарем, над бібліографією українських довідкових матеріалів та як редактор списку /Директори/ бібліотекарів Славистів.

Мгр Роман Тльницький випустив працю "Призначення Українців в Америці".

Др Олександр Соколишин опублікував останню статтю: "Поява Апостола і Букваря 300 років тому у Львові" /Календар Свободи за р.1964./ також як випуск "Доповідей" НТШ та "Історія віднайдення Букваря Івана Федоровича" у "Визвольнім Шляху" за листопад 1964. року.

В "Овиді" ч.3. за 1964.р. була поміщена його стаття "Шевченкіана в англо-мовній літературі".

Пп Др. Осип Данько, Мгр Мирослав Лабунька та Мгр Іван Лучків /Торонто/ працюють над бібліографією "Україніка Амерікана", яку уже довели до кінця 1961 року.

Мгр Микола Кравчук працює над бібліографією українських періодиків.

Др Роман Верес опрацював індекс статей в українських збірниках та деяких важніших періодиках виданих по цей бік залізної куртини в рр 1951-1962. Є можливість, що цей індекс видасть одна американська наукова установа.

Зараз він працює над продовженням того індексу за рр.1963-1964.

ІНШІ відомості з діяльності наших бібліотекарів.

Осередок праці в Урбані запроєктував приступити до опрацювання "Біографічного Словаря Української Науки, Літератури та Політики". Праця покищо в підготовчій стадії.

Богато наших бібліотекарів включилося в протестаційну акцію в роковини підпалу Бібліотеки УАН в Києві.

ВІСТІ З ГОЛОВНОЇ УПРАВИ Т.У.Б.А.

1. Якщо Ви не маєте в нас виповненої членської заявки, просимо виповнити і прислати нам залучену заявку.
2. Пригадуємо, що членська вкладка виносить 3 дол. річно.
3. Просимо прислати 1 дол. за цей бюлетень.
4. Просимо зголошувати зміни адреси, місця і рода праці і інші персональні інформації.
5. Просимо подати нам адреси Товаришів, які не одержали цього бюлетеню.
6. Для плянованої збірної бібліографії українських бібліотекарів Америки просимо подати повний список Ваших публікацій та неопублікованих праць - також незакінчених і більших статей.

АДРЕСАР УКРАЇНСЬКИХ БІБЛІОТЕКАРІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ
ПОЗА ЗАХІДНОЮ ПІВКУЛЕЮ.

Ми бажали би мати повний список українських бібліотекарів у Вільному Світі, потрібний для різних наших бібліографічних проєктів, як зведений каталог Українці у Вільному Світі, то-що. Тому просимо усіх наших професійних бібліотекарів, які працюють чи перебувають, навіть не працюючи зараз професійно в інших країнах Вільного Світу як ЗПА та Канада, зголошувати нам свої адреси. Наші організації просимо надсилати нам списки відомих їм українських бібліотекарів, що живуть в їхніх країнах. Зголошення просимо надсилати на адресу:

Association of Librarians of Ukrainian Descent
c. o. Ukrainian National Museum of Chicago.

2453 W. Chicago Ave. CHICAGO, ILL. 60622 U.S.A.

Головний Виділ Товариства
Українських Бібліотекарів Америки.

Наші часописи просимо о передрук цього повідомлення.

З М І С Т .

Увага: Більшість матеріалів поміщених в цьому Бюлетені не доповіді виголошені на окружній нараді членів Т.У.Б.А. в Чикаго і звіт з панелю в Нью Йорку.

Передрук дозволений і бажаний за поданням джерела.

	Ст.
Чи треба нам Товариства Українських Бібліотекарів ? Др Р.Верес	1.
Участь українських бібліотекарів Америки в житті української спільноти в Америці та пропаганді української справи в англомовному світі. Др Р.Верес	2.
Проекти, що їх нелегко здійснити. Проф. Др І.Витанович	7.
Х р о н і к а	9.
Бібліотека і українська громада-Інж.І.Петренко /по англійськи/	10.
Український видавець, книгар і бібліотекар та конечність співпраці між ними.- Мгр.Еміль Басюк	15.
Центр Української Документації - його організація і праця - Мгр.Дмитро Штогрин	17
Архів Еміграції при Університеті в Мінеаполіс,Мінн.-Р.Верес	23
Український Довідковий Центр.-Др Р.Верес	25
Що пишуть і говорять.-Правильний підхід до проблеми української інформації.-За спростування мильних інформацій.-	
Закордонні відгуки на наші проекти	28
Українські Січові Стрільці дочекалися своєї бібліографії.Р.В.	29
Потреба координації бібліографічної праці.-Р.Верес	30
Звіт Головного Відділу Т.У.Б.А.	32
Проект зміни статута Т.У.Б.А. та обоснування зміни.	36
Українські бібліотекарі і Словянська Секція А.Л.А.Американська Бібліотечна Асоціація і наша участь у її діяльності. Д.Ш.Довідник словянських бібліотекарів С.Ш.А.і Канади.Д.Ш. Сходина Словянської Секції А.Л.А.в Детройті дня 8.липня 1965.-Д.Ш.	40
Нарада українських бібліотекарів на Конвенції А.Л.А.в Детройті дня 8.липня 1965.-Д.Ш.	42
З жалібної карти	43
Списки українських бібліотекарів на Західній Півкулі	44
Вісті з Головної Управи Т.У.Б.А.та різні повідомлення	52

Голосування в справі зміни статута Т.У.Б.А.

- - - - -

Просимо виповнити залучений купон і прислати його.Якщо потрібно Вам більше місця на Ваші завваги до проєкту зміни,прошу долучити особний аркуш паперу.Вислід голосування і завваги будуть взяті під увагу при опрацюванні статута.

Стаття III IV У VI VII VIII IX

так

ні

завваги:

КНИЖКА
з цією маркою —

найпевніший
приятель
української
родини

СТАЛІ ПОКУПЦІ ВСІХ НАШИХ ВИДАНЬ —
це окрема категорія реєстрованих Читачів, що в новій системі продажу
наших видань купують

КНИЖКИ ПРЯМО ВІД ВИДАВЦЯ
Сталі покупці одержують всі наші видання по зниженій ціні
з доставою до дому без окремої доплати.
По ближчі інформації звертатися до видавництва.

**ПРОДАЄМО НАЙБІЛЬШ МОНУМЕНТАЛЬНІ ВИДАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ**

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА —	
ІІ Гаслова Частина — VIII томів в полотні	дол. 100.00
в півшкірі	" 120.00
Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ-РУСИ — X томів (11 книжок)	" 82.50
Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ V томів	" 36.00
Іван Франко: ТВОРИ — XX томів	" 76.50
Юрій Клен: ТВОРИ — III томи	" 10.65
Ярослав Пастернак: АРХЕОЛОГІЯ УКРАЇНИ	" 15.00
Олекса Повстенко: КАТЕДРА СВ. СОФІЇ В КИЄВІ	" 12.50
Леонід Мосендз: ОСТАННІЙ ПРОРОК	" 6.00
Наталена Королева: ЩО Є ІСТИНА?	" 5.50
Уляна Кравченко: ХРИЗАНТЕМИ	" 5.50
Богдан Лепкий: ТРИЛОГІЯ МАЗЕПА (6 томів)	" 21.00
Юрій Тис: НА СВІТАНКУ	" 4.50
Ілля Витанович: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ	" 13.50
СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ — героїчний епос XII віку	" 13.00
ЛЬВІВ — Літературно-мистецький збірник	" 16.00
АНГЛОМОВНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА	" 37.50
СВЯТЕ ПИСЬМО СТАРОГО І НОВОГО ЗАВІТУ — шкіряна оправа з позолоченням	" 20.00

Всі ці видання продаємо на догідні сплати за окремим договоренням.
Замовлення приймаємо без завдатку.
Замовлення слати на адресу нашого видавництва.

MYKOLA DENYSIUK PUBLISHING COMPANY
2226 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, ILLINOIS 60622 — U.S.A.

ОВИД

H O R I Z O N

„ОВИД” появляється вже шіснадцятий рік від 1949 року і втішається популярністю серед читачів у всіх країнах перебування українців на чужині. В „ОВИДІ” співпрацює 150 діячів української культури з різних ділянок науки, літератури, мистецтва й громадсько-суспільного життя. — „ОВИД” — це випробуваний приятель української родини на чужині, бо „ОВИД” своїм багатим змістом створює атмосферу здорового оптимізму.

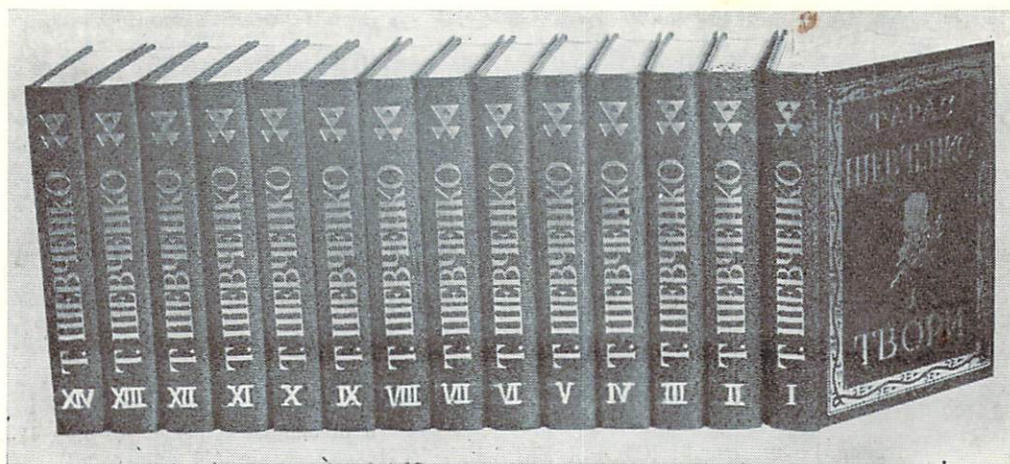
На бажання всилаємо показові примірники.

“OVYD-HORIZON”

2226 W. Chicago Ave., Chicago, Illinois 60622 — U.S.A.

ВИДАВНИЦТВО МИКОЛИ ДЕНИСЮКА
ВИДРУКУВАЛО

ВЖЕ ТРЕТИМ НАКЛАДОМ

ТВОРИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ЮВІЛЕЙНЕ ПОВНЕ ВИДАННЯ В 14 ТОМАХ

Т. I. Поезії до року 1843.	Т. X. Листи.
Т. II. Поезії 1843 - 1847 рр.	Т. XI. Т. Шевченко — маляр.
Т. III. Поезії 1847 - 1857 рр.	Т. XII. Т. Шевченко чужими мовами. Переклади Шевченка на інші мови.
Т. IV. Поезії 1857 - 1861 рр.	Т. XIII. Збірник статей про Т. Шевченка та його творчість.
Т. V. Назар Стодоля. — Різні твори.	Т. XIV. Показчик видань Шевченкових творів, першодруки й окремі видання та спис літератури про них.
Т. VI. Повісті: Художник. — Наймичка. — Варнак.	
Т. VII. Повісті: Княгиня. — Музика. — Нещасний. — Капітанша.	
Т. VIII. Повісті: Близнята. — Мандрівка.	
Т. IX. Журнал.	

Видавництво видрукувало вже всі 14 томів.

Перший наклад деяких томів цього видання Творів Тараса Шевченка видав Український Науковий Інститут у Варшаві під редакцією Павла Зайцева

Другий і третій наклад цього видання (з деякими ще ніде не друкованими новими томами) видає Видавництво Миколи Денисюка з нагоди ювілейних святкувань (1961 і 1964 рр.).

14-томове видання творів Тараса Шевченка видавництва Миколи Денисюка друкуване на доброму папері, в люксовій оправі, в імітації шкіри, з позолоченням, у мистецькому оформленні Едварда Козака.

Ціна за всіх 14 томів цього монументального видання лише

- 75.00 дол. на сплати до 3-ох місяців або з 4% знижкою, себто
- 72.00 дол. за готівку при замовленні.

Видавництво висилає всі 14 томів негайно по одержанні замовлення.
Замовлення слати на адресу:

MYKOLA DENYSIUK PUBLISHING COMPANY
2226 WEST CHICAGO AVENUE — CHICAGO, ILL., 60622 — USA